

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

Faculteit Bedrijfseconomische Wetenschappen

master in de handelswetenschappen

Masterthesis

Sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe Amerikaanse president (een kwalitatieve analyse van discours/documenten)

Michiel Lintermans

Scriptie ingediend tot het behalen van de graad van master in de handelswetenschappen, afstudeerrichting ondernemerschap en management

PROMOTOR :

Prof. dr. Eric CAERS

UHASSELT

KNOWLEDGE IN ACTION

www.uhasselt.be

Universiteit Hasselt
Campus Hasselt:
Martelarenlaan 42 | 3500 Hasselt
Campus Diepenbeek:
Agoralaan Gebouw D | 3590 Diepenbeek

2024
2025

Faculteit Bedrijfseconomische Wetenschappen

master in de handelswetenschappen

Masterthesis

Sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe Amerikaanse president (een kwalitatieve analyse van discours/documenten)

Michiel Lintermans

Scriptie ingediend tot het behalen van de graad van master in de handelswetenschappen, afstudeerrichting ondernemerschap en management

PROMOTOR :

Prof. dr. Eric CAERS

Woord vooraf

Met trots stel ik mijn masterproef voor, geschreven in het kader van de opleiding Handelswetenschappen met afstudeerrichting Ondernemerschap en Management. Vanwege mijn interesse in de Amerikaanse economie, heb ik gekozen om mijn onderzoek hierop te baseren. Deze masterproef richt zich op de sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe Amerikaanse president, een onderwerp dat, gezien de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2024, actueel is.

Deze masterproef is opgesteld op basis van zorgvuldig onderzoek van verschillende bronnen. Aan de hand van een analyse van artikelen uit wetenschappelijke literatuur, kranten en andere informatieve bronnen, heb ik een beeld kunnen schetsen van de sociale en economische situatie van de Verenigde Staten. Zo heb ik het economische systeem, de centrale bank en het economisch beleid, waaronder inflatiebestrijding, internationale handel en gezondheidszorg, van de Verenigde Staten onderzocht. Dit vormde de basis om vervolgens de sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe Amerikaanse president te onderzoeken. Door de veranderende sociale en economische context is het belangrijk om deze uitdagingen aan te kaarten.

Tot slot zou ik van deze gelegenheid gebruik willen maken om mijn promotor, Prof. Dr. Eric Caers, te bedanken voor zijn expertise, inzichten en ondersteuning. Dit heeft mij namelijk geholpen om mijn masterproef naar een hoger niveau te tillen. Ook wil ik graag mijn familie en vrienden bedanken voor hun steun tijdens het schrijven van deze masterproef.

Ik wens u veel leesplezier.

Michiel Lintermans
Universiteit Hasselt, juni 2025

Abstract

Deze masterproef onderzoekt de sociale en economische kernthema's in aanloop naar de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2024. Op basis van een literatuurstudie wordt eerst dieper ingegaan op het Amerikaanse economische systeem, met bijzondere aandacht voor de eigenheid van dit systeem en de fundamentele verschillen met het Europese economische model. Vervolgens wordt het belang van de Amerikaanse centrale bank en haar specifieke structuur en functies belicht. In het licht van de huidige economische situatie en de nakende handelsoorlog biedt dit onderzoek ook een analyse van het economisch beleid tijdens de eerste honderd dagen van de regering Trump, met aandacht voor inflatiebestrijding, protectionisme en de hervorming van de gezondheidszorg. Bij deze analyse werd steeds de contrastieve visie van Democraten en Republikeinen op economie en samenleving in beschouwing genomen.

Sleutelwoorden: *Economy, Policy, Democrats, Republicans*

Samenvatting

1. Doel en onderzoekopzet

In 2024 stonden de Verenigde Staten voor een belangrijk kantelpunt, namelijk de presidentsverkiezingen. De Democratische Partij wilde de macht behouden, terwijl de Republikeinse Partij er alles aan deed om de macht terug te winnen. Dit zorgde tijdens de aanloop naar de verkiezingen voor politieke discussies over sociale en economische thema's zoals het economisch model, de rol van de centrale bank en het economisch beleid van de Verenigde Staten. Een analyse van de huidige sociale en economische context is daarom belangrijker dan ooit. Om dit te kaderen, worden in dit onderzoek de volgende onderzoeksvragen geanalyseerd:

- *In welke mate draagt het Angelsaksische model, in vergelijking met het Rijnlandmodel, bij tot sociale en economische ongelijkheid?*
- *Wat is de invloed van politiek op de werking en onafhankelijkheid van de Federal Reserve? Welke invloed heeft de Federal Reserve op de sociale en economische stabiliteit van de Verenigde Staten?*
- *Hoe effectief is het huidige economische beleid in de Verenigde Staten in het terugdringen van de sociale en economische ongelijkheid? Wat zijn de structurele obstakels hierin?*

Om deze vragen te beantwoorden werd er een kwalitatieve analyse op basis van bestaande documenten uitgevoerd. Veelvoorkomende dataverzamelmethodes zoals interviews, observaties en groepsprocessen konden niet gebruikt worden door geografische en financiële beperkingen, een gebrek aan connecties in de Verenigde Staten en tijdsbeperkingen. Daarom is er in dit onderzoek gekozen voor een dataverzameling. De documenten die in dit onderzoek gebruikt zijn omvatten artikelen uit academische literatuur, artikelen uit media, zowel fysiek als digitaal, artikelen uit informatieve websites en publicaties van Amerikaanse overheidsdiensten. De wetenschappelijke artikelen werden geraadpleegd via Google Scholar en er werd steeds gezocht op basis van relevante sleutelwoorden. De artikelen uit media waren afkomstig van fysieke en digitale kranten zoals *The Washington Post*, *The Guardian* en *The Economist*. De artikelen van informatieve websites werden geraadpleegd via websites zoals *WorldAtlas.com* en de publicaties van Amerikaanse overheidsdiensten kwamen van de websites van deze instanties. Er werd een combinatie van zowel recente als oudere documenten gebruikt om de actuele ontwikkelingen te koppelen aan een historische context. Daarnaast werden er uitsluitend bronnen gebruikt die relevant zijn voor de sleutelconcepten en betrekking hebben met of implicaties hebben voor de Verenigde Staten. Ten slotte werd de betrouwbaarheid en validiteit van de gebruikte bronnen steeds gewaarborgd.

2. Resultaten

2.1 Het Economisch model

Het economisch model van de Verenigde Staten, ook wel het Angelsaksische model genoemd, legt de focus op individuele verantwoordelijkheid en een minimale rol van de overheid. Individuen zijn zelf verantwoordelijk voor hun welzijn, en voorzieningen zoals gezondheidszorg worden in dit model bij voorkeur aan de markt overgelaten. In de praktijk leidt deze visie tot grotere sociale en economische ongelijkheid. Doordat toegang tot voorzieningen sterk afhankelijk is van inkomen, worden zwakkere economische groepen makkelijker uitgesloten. Dit kan leiden tot armoede en maatschappelijke spanningen. Economische groei komt in het Angelsaksische model vooral de hogere inkomensgroepen ten goede, terwijl kwetsbare groepen moeite hebben om rond te komen. De mate waarin het model wordt toegepast in de Verenigde Staten hangt sterk af van de machtsverhoudingen tussen de politieke partijen. De Republikeinse partij pleit voor een strikte toepassing van het model met eerder beperkte sociale vangnetten, terwijl de Democratische partij voorstander is van overheidsinterventie om de ongelijkheid te corrigeren. Deze dynamiek zorgt voor instabiliteit, wat nadelig is voor de economisch zwakkere groepen. De tegenhanger van het Angelsaksische model is het Europese model, namelijk het Rijnlandmodel. Dit model combineert de vrije markt met sociale bescherming en een actieve overheid. Het erkent ongelijkheid en probeert via overheidsvoorzieningen sociale rechtvaardigheid en samenhang te waarborgen.

2.2 De centrale bank

De *Federal Reserve*, het centrale banksysteem van de Verenigde Staten, werd opgericht om het monetair beleid van de Verenigde Staten uit te voeren. De factor onafhankelijkheid is hierin enorm belangrijk en komt tot uiting in haar gedecentraliseerde structuur die bestaat uit de *Board of Governors*, de *Federal Open Market Committee* en twaalf *Federal Reserve Banks*. Toch blijkt deze onafhankelijkheid relatief te zijn. Zo creëert de benoeming van de bestuursleden door de president, met goedkeuring van de Senaat, politieke invloed. Daarnaast kunnen publieke uitspraken van politieke actoren en hoorzittingen en rapporten van het Congres ook politieke invloed hebben. Het is echter steeds de vraag in hoeverre de bestuursleden van de centrale bank ingaan op deze druk. Naast onafhankelijkheid streeft de *Federal Reserve* ook naar sociale en economische stabiliteit. De kerntaak van de centrale bank is het bevorderen van maximale werkgelegenheid, stabiele prijzen en langetermijnrente. Via haar diverse functies zoals toezien op het financiële systeem, draagt het bij aan het vertrouwen in het economisch beleid. Hierdoor kan het sociale en economische stabiliteit waarborgen.

2.3 Het economisch beleid

Het economisch beleid in de Verenigde Staten wordt gekenmerkt door fundamenteel verschillende visies tussen de Democratische en Republikeinse partij. Deze verschillen tonen zich op meerdere vlakken, waaronder inflatiebestrijding, internationale handel en gezondheidszorg. De Democraten

zijn traditioneel voorstander van een beleid dat gericht is op sociale ondersteuning. Dit blijkt onder meer uit de *Inflation Reduction Act*, die onder Democratisch president Biden werd ingevoerd om inflatie tegen te gaan, gezondheidszorg betaalbaarder te maken en groene investeringen te stimuleren. De Republikeinen verdedigen traditioneel het vrije marktprincipe, verzetten zich tegen inmenging van de overheid en leggen de verantwoordelijkheid bij het individu. Binnen de Republikeinse partij vertegenwoordigt Republikeins president Donald Trump echter een duidelijke breuk met de traditionele Republikeinse waarden. Dat werd zowel in zijn vorige termijn als president als tijdens de eerste 100 dagen van zijn tweede termijn duidelijk. Zo vormt zijn uitgesproken protectionistisch handelsbeleid, onder het motto "America First", een afwijking van het beleid van vorige Republikeinse regeringen. De nakende handelsoorlog doet vrezen voor hogere kosten en onzekerheid. Ook de gezondheidszorg blijft een bron van ongelijkheid. Ondanks hervormingen zoals de *Affordable Care Act* zijn miljoenen Amerikanen nog steeds on- of onderverzekerd, met sociale spanningen en economische druk tot gevolg.

3. Kritische beschouwing

Tijdens het uitvoeren van het onderzoek werden enkele beperkingen duidelijk. Ten eerste kon slechts één van de veelvoorkomende methodes van dataverzameling gebruikt worden, namelijk documentverzameling. Daarnaast konden enkele potentieel interessante artikelen niet geraadpleegd worden omwille van een betaalmuur. Bovendien vond dit onderzoek grotendeels tijdens de Amerikaanse presidentsverkiezingen plaats. Dit is een periode waarin het onderzochte politieke landschap snel verandert. Verder werden er ook enkele aanbevelingen voor vervolgonderzoek voorgesteld. Ten eerste zou verder onderzoek zich binnen het economisch beleid van de VS verder kunnen verdiepen in andere elementen zoals immigratie, defensie en technologie. Dit zijn belangrijke onderdelen van het sociale en economische beleid van de Verenigde Staten. Daarnaast zou vervolgonderzoek zich kunnen focussen op een bredere, internationale context. Op die manier zou er een vergelijking gemaakt kunnen worden tussen de Amerikaanse economie en de economieën van andere landen. Ten slotte zou de toenemende polarisatie tussen de Republikeinse en Democratische partij verder onderzocht kunnen worden. Dit is vooral interessant met Republikeins president Donald Trump die geregeld ingaat tegen de Republikeinse waarden.

Inhoudsopgave

WOORD VOORAF	1
ABSTRACT	3
SAMENVATTING	4
AFKORTINGENLIJST	9
PROBLEEMSTELLING	10
LITERATUURSTUDIE	11
1. HET ECONOMISCH MODEL	11
1.1 <i>Introductie</i>	<i>11</i>
1.2 <i>Oorsprong</i>	<i>11</i>
1.3 <i>Kenmerken</i>	<i>12</i>
1.3 <i>Europese tegenhanger</i>	<i>12</i>
2. HET CENTRALE BANKSYSTEEM	13
2.1 <i>Introductie</i>	<i>13</i>
2.2 <i>Oprichting</i>	<i>13</i>
2.3 <i>Structuur</i>	<i>13</i>
2.4 <i>Politieke rol</i>	<i>14</i>
3. HET ECONOMISCH BELEID	16
3.1 <i>Inflatiebestrijding</i>	<i>16</i>
3.2 <i>Internationale handel</i>	<i>19</i>
3.3 <i>Gezondheidszorg</i>	<i>23</i>
METHODOLOGIE	27
RESULTATEN	33
1. HET ECONOMISCH MODEL	33
1.1 <i>Individuele verantwoordelijkheid</i>	<i>33</i>
1.2 <i>Sociale en economische ongelijkheid</i>	<i>33</i>
1.3 <i>Republikeinen versus Democraten</i>	<i>34</i>
1.4 <i>Het Rijnlandmodel als Europese tegenhanger</i>	<i>35</i>
2. HET CENTRALE BANKSYSTEEM	36
2.1 <i>Onafhankelijkheid</i>	<i>36</i>
2.2 <i>Sociale en economische stabiliteit</i>	<i>37</i>
3. HET ECONOMISCH BELEID	38
3.1 <i>Democraten versus Republikeinen</i>	<i>38</i>
3.2 <i>Sociale en economische stabiliteit</i>	<i>41</i>

CONCLUSIE	43
BEPERKINGEN HUIDIG ONDERZOEK.....	44
AANBEVELINGEN VERVOLGONDERZOEK.....	44
BIBLIOGRAFIE	46

Afkortingenlijst

Afkorting	Betekenis
VS	Verenigde Staten
VK	Verenigd Koninkrijk
Fed	Federal Reserve
GAO	Government Accountability Office
FOMC	Federal Open Market Committee
IRA	Inflation Reduction Act
BBBA	Build Back Better Act
CCC	Civilian Climate Corps
ACA	Affordable Care Act
NAFTA	North American Free Trade Agreement
LIO	Liberal International Order
GATT	General Agreement on Tariffs and Trade
WTO	World Trade Organization
USMCA	United States-Mexico-Canada Agreement
EU	Europese Unie
CHIP	Children's Health Insurance Program

Probleemstelling

De centrale vraag van dit onderzoek brengt enkele specifieke deelvragen met zich mee:

In welke mate draagt het Angelsaksische model, in vergelijking met het Rijnlandmodel, bij tot sociale en economische ongelijkheid?

Het Angelsaksische model is het dominante economische model in de VS. Dit model richt zich op een vrije markt waarin individuele verantwoordelijkheid centraal staat (Bresser-Pereira, 2012). De overheid speelt in dit model een minimale rol, waardoor de toegang tot voorzieningen zoals sociale zekerheid, gezondheidszorg en onderwijs beperkt is. De economische positie van een individu is hierdoor afhankelijk van diens eigen keuzes. Dit leidt tot een sociale en economische kloof tussen welvarende en minder welvarende individuen in de VS. Tegelijkertijd beïnvloeden de politieke machtsverschuivingen tussen de Republikeinse en Democratische Partij de invulling van het Angelsaksische model. Het Rijnlandmodel, de Europese tegenhanger, zorgt voor een alternatief door te focussen op collectieve verantwoordelijkheid en sociale bescherming (Davis, 2009).

Wat is de invloed van politiek op de werking en onafhankelijkheid van de Federal Reserve? Welke invloed heeft de Federal Reserve op de sociale en economische stabiliteit van de Verenigde Staten?

Het centrale banksysteem van de VS, de Fed, werd opgericht om economische continuïteit te waarborgen. Door haar structuur kan de Fed onafhankelijk monetair beleid voeren (Smale, 2005). De Fed wordt echter steeds meer beïnvloed door politieke druk. Zowel de President van de VS als het Congres hebben een directe en indirecte invloed op haar werking, bijvoorbeeld door publieke uitspraken (Buchwald, 2024). De politieke machtsverschuivingen tussen de Republikeinse en Democratische Partij spelen hier een belangrijke rol in. Deze politieke druk kan de werking en onafhankelijkheid van de Fed verzwakken, wat het monetair beleid en bijgevolg de economische stabiliteit van de VS kan beïnvloeden. Dit kan leiden tot sociale en economische onzekerheid.

Hoe effectief is het huidige economische beleid in de Verenigde Staten in het terugdringen van de sociale en economische ongelijkheid? Wat zijn de structurele obstakels hierin?

Het economisch beleid van de VS wordt gevormd door verschillende elementen zoals inflatiebestrijding, internationale handel en gezondheidszorg. Hieronder vallen initiatieven zoals de ACA, protectionistische strategieën en gezondheidszorgprogramma's. Deze initiatieven hebben als doel om de sociale en economische ongelijkheid in de VS te verminderen. Het is echter onzeker of deze maatregelen al dan niet effectief zijn en erin slagen om de sociale en economische spanningen te verminderen. Dit roept de vraag op hoe de belangrijkste politieke partijen hierop reageren en welke obstakels ze hierin tegenkomen.

Literatuurstudie

Deze studie heeft als doel om een beter inzicht te bieden in de sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe Amerikaanse president. Hiervoor is het essentieel om de concepten te bestuderen die het sociale en economische landschap van de VS vormgeven. Dit literatuuroverzicht richt zich op drie sleutelconcepten binnen dit landschap: (1) het economisch model van de VS, (2) de Amerikaanse centrale bank en (3) het economisch beleid van de VS. Om deze concepten te bestuderen wordt er gebruikgemaakt van een theoretisch kader dat gebaseerd is op bestaande documenten.

Een belangrijke kanttekening bij deze analyse is dat de drie sleutelconcepten deel uitmaken van een dynamische economie, wat betekent dat ze gevoelig zijn voor bewegingen in de economie (Raj Narain College Hajipur, z.d.) Dit geldt zowel voor, tijdens als na de presidentsverkiezingen van 2024 in de VS. Niet alleen de aanloop naar, maar ook de uitkomst van deze verkiezingen zullen een grote invloed hebben op de bewegingen en uitdagingen in het sociale en economische landschap van de VS.

1. Het economisch model

1.1 Introductie

De economie van de VS is gebaseerd op het Angelsaksische model, ook wel de Angelsaksische economie genoemd. De Angelsaksische economie is een economie die voornamelijk voorkomt in Engelstalige landen, waaronder de VS, het VK, Canada, Australië, Ierland en Nieuw-Zeeland (Konzelmann & Fovargue-Davies, 2011). Hoewel elk van deze landen zijn eigen variant heeft, blijven de basisprincipes van het Angelsaksische model steeds hetzelfde.

1.2 Oorsprong

Het Angelsaksische model vindt zijn oorsprong in de economische theorieën van Adam Smith uit de 18^e eeuw (Pariona, 2017). Smith was een invloedrijke Schotse econoom, filosoof en auteur die werd beschouwd als de 'father of modern economics' (Denis, 2005). Het bekendste werk van Smith, *The Wealth of Nations*, vormde de basis voor de vrijemarktprincipes zoals we deze vandaag kennen. Hij stelde dat zelfregulering tot economische groei zou leiden. Dit idee werd later uitgebreid door economen van de *Chicago School of Economics*, wat uiteindelijk leidde tot het ontstaan van het Angelsaksische model.

1.3 Kenmerken

Het Angelsaksische model wordt gekenmerkt door een vrije markteconomie met minimale overheidsinterventie (Bresser-Pereira, 2012). Dit betekent dat de overheid een terughoudende rol speelt in het reguleren van de economie en bedrijven zoveel mogelijk vrij laat opereren volgens de principes van vraag en aanbod. In het Angelsaksische model is het aantal overheidsbedrijven beperkt. Zo speelt de overheid een beperkte rol in het voorzien van publieke diensten zoals onderwijs en gezondheidszorg. Het Angelsaksische model gaat vooral uit van individuele verantwoordelijkheid, wat wil zeggen dat inwoners zelf instaan voor het voorzien van dergelijke essentiële diensten. De sociale bescherming vanuit de overheid is bovendien beperkt, waardoor het sociale vangnet in dit model eerder zwak is. De voornaamste belanghebbenden in het Angelsaksische model zijn de aandeelhouders. Dit zorgt ervoor dat ondernemingen zich hoofdzakelijk richten op het maximaliseren van aandeelhouderswaarde. Hierdoor worden economische groei, efficiëntie en flexibiliteit gestimuleerd, wat leidt tot hogere productiviteit en relatief lage werkloosheid (Quickonomics, 2024). Een nadeel van dit model is echter dat sociale verantwoordelijkheden vaak ondergeschikt zijn aan financiële doelstellingen. Door de markt te laten bepalen, kunnen sociale en economische ongelijkheden ontstaan. Hoewel er periodes zijn geweest waarin de overheid een grotere rol speelde, zoals de *New Deal* of in tijden van crisis waarin nationalisatie noodzakelijk was, zijn deze interventies eerder uitzonderingen dan de norm.

1.3 Europese tegenhanger

De Europese tegenhanger van het Angelsaksische model is het Rijnlandmodel. Dit model heeft zijn oorsprong in de 19^e eeuw en komt voor in verschillende West-Europese landen, waaronder Duitsland, Frankrijk en Nederland (Davis, 2009). Het model onderscheidt zich door een combinatie van vrije markteconomie en actieve overheidsinterventie, waarbij de markt niet volledig aan zichzelf wordt overgelaten. De markt wordt tot op zekere hoogte gereguleerd door beleidsmaatregelen die zowel economische als sociale stabiliteit nastreven. Een van de voornaamste kenmerken van het Rijnlandmodel is de nadruk op de sociale markteconomie. Sociale voorzieningen zoals arbeidsbescherming en minimumlonen zorgen in dit model voor stabiele werkgelegenheid en een zekere mate van inkomenszekerheid. Daarnaast speelt de overheid in het Rijnlandmodel een actieve rol in het bevorderen van welzijn en het verminderen van ongelijkheid. Dit door middel van sociale vangnetten, zoals sociale zekerheidssystemen. Volgens dit model moet economische groei niet alleen gemeten worden in termen van financiële resultaten, maar ook aan de bijdrage ervan aan het welzijn van de inwoners. Het belang van publieke diensten kan daardoor niet worden onderschat. Overheden investeren in dit model namelijk aanzienlijk in publieke sectoren, zoals universele gezondheidszorg en publiek onderwijs. Een ander belangrijk kenmerk van het Rijnlandmodel zijn de belanghebbenden. In tegenstelling tot het Angelsaksische model, focust het Rijnlandmodel zich op alle stakeholders. Dit omvat naast de aandeelhouders ook klanten, werknemers, leveranciers, enzovoort.

2. Het centrale banksysteem

2.1 Introductie

Het centrale banksysteem in de VS bestaat uit de Fed. De Fed is als centrale bank op de eerste plaats verantwoordelijk voor het monetair beleid van de VS. Daarnaast controleert en reguleert de Fed banken en biedt het verschillende diensten aan de federale overheid en financiële instellingen aan (Smale, 2005).

2.2 Oprichting

De Fed is opgericht in 1913 als gevolg van de Federal Reserve Act (Smale, 2005). Dit gebeurde als reactie op de financiële crisis van 1907, ook wel bekend als de *Panic of 1907*. Deze crisis had een enorme impact op de financiële markten en het vertrouwen van de bevolking in het banksysteem, waardoor het belang van een centraal banksysteem duidelijk werd. Zes jaar later, in 1913, werd de Fed opgericht (Tallman & Moen, 1990). Sinds haar oprichting wordt de Fed gekenmerkt door een gedecentraliseerd systeem dat bestaat uit twaalf geografisch verdeelde *Federal Reserve Districts* (Bordo & Prescott, 2019). Elk district heeft zijn eigen *Federal Reserve Bank*, wat zorgt voor een geografisch evenwichtige verdeling van verantwoordelijkheden. De Fed heeft zowel publieke als private eigenschappen en opereert onafhankelijk van de federale overheid. Tegelijkertijd legt de Fed, zoals in de wet is vastgelegd, verantwoording af aan het Congres. Dat gebeurt enerzijds via het GAO, een instantie die bevoegd is om de Board of Governors en de verschillende banken te auditeren, anderzijds via hoorzittingen en rapporten.

2.3 Structuur

De structuur van de Fed, ook wel *the pyramid* genoemd, is sinds de oprichting van de centrale bank onveranderd. Aan het hoofd van de Fed bevindt zich de *Board of Governors* (Smale, 2005). De *Board of Governors* is een onafhankelijke federale overheidsinstantie met private eigenschappen die bestaat uit zeven bestuursleden. Deze zeven bestuursleden worden, op advies en met toestemming van de Senaat, aangeduid door de president van de VS. De termijn van een bestuurslid in de *Board of Governors* is veertien jaar, waarbij er elke twee jaar een termijn van een bestuurslid vervalt. Hoewel bestuursleden ook tijdens hun termijn afgezet kunnen worden, is dit nooit eerder gebeurd. De president van de VS dient bij het selecteren van de bestuursleden volgens de wet rekening te houden met een eerlijke vertegenwoordiging van financiële, agriculturele, industriële en commerciële belangen en geografische divisies. Daarnaast mag er ook niet meer dan één bestuurslid uit een bepaald *Federal Reserve District* aangeduid worden. Uit de zeven bestuursleden van de *Board of Governors* wordt door de president van de VS een voorzitter en vicevoorzitter aangeduid, steeds voor een termijn van vier jaar. De voorzitter en vicevoorzitter hebben, net zoals de andere bestuursleden, één stem. De huidige voorzitter is Republikein Jerome Powell, de huidige vicevoorzitter is Democraat Philip Jefferson.

De *Board of Governors* is in de eerste plaats verantwoordelijk voor het monetair beleid van de VS. Via dit beleid wil het de werkgelegenheid maximaliseren, prijzen stabiel houden en de rente op lange termijn controleren (Federal Reserve Board, z.d.). Daarnaast heeft de *Board of Governors* ook de rol van kredietverstrekker en houdt het toezicht op het FOMC. Het FOMC is onderdeel van de Fed en heeft zowel publieke als private eigenschappen. Onder de verantwoordelijkheden van het FOMC valt het beleid rond openmarkttransacties, zoals onder andere het kopen en verkopen van effecten op de secundaire markt om de rente te controleren. Dit valt onder het monetaire beleid van de Fed. Het FOMC bestaat uit de zeven leden van de *Board of Governors* en vijf voorzitters van de twaalf *Federal Reserve Banks*, de regionale banken verdeeld over de twaalf *Federal Reserve Districts*. De voorzitter van de *Federal Reserve Bank* van het district New York is een permanent lid van het FOMC, omdat de New York Fed de uitvoerder is van het monetair beleid via openmarkttransacties. De andere vier leden worden om de beurt gekozen uit de voorzitters van de andere elf *Federal Reserve Banks*, steeds voor een termijn van een jaar. Enkel de vijf voorzitters van de *Federal Reserve Banks* die verkozen zijn mogen stemmen, de zeven andere voorzitters van de *Federal Reserve Banks* die niet verkozen zijn mogen enkel advies geven. Traditioneel is de voorzitter van de *Board of Governors* voorzitter en de voorzitter van de New York Fed de vicevoorzitter van het FOMC.

Naast het monetair beleid heeft de *Board of Governors* regelgevende en toezichthoudende verantwoordelijkheden. Het zorgt enerzijds voor implementatie van het beleid dat door het Congres wordt opgesteld en anderzijds voor toezicht op het naleven van de regels en procedures van alle banken en andere organisaties die aangesloten zijn bij de Fed. Het uitvoeren van dit toezicht wordt gedelegeerd aan de *Federal Reserve Banks*. De twaalf *Federal Reserve Banks* hebben publieke eigenschappen en bestaan elk uit negen bestuursleden. Zes van de negen bestuursleden worden gekozen door commerciële banken die lid zijn van de Fed en een aandeel van de regionale Federal Reserve Bank bezitten, de andere drie worden gekozen door de *Board of Governors*. Naast het uitvoeren van controle, zijn deze banken ook verantwoordelijk voor het uitvoeren van de dagelijkse activiteiten, zoals het onderhouden van het Amerikaanse betaalsysteem.

2.4 Politieke rol

Zoals eerder vermeld, opereert de Fed onafhankelijk van de federale overheid. De Fed ervaart echter wel politieke druk van zowel de president van de VS als van de senaat en het Congres. De president benoemt de bestuursleden, de voorzitter en de vicevoorzitter van de *Board of Governors*, het bestuursorgaan van de Fed. Hoewel de termijn van een bestuurslid veertien jaar is en daardoor over meerdere presidentiële termijnen loopt, kan de president invloed uitoefenen door bestuursleden te benoemen die zijn langetermijnvisie delen. Zo benoemde de Democratische president Joe Biden tijdens zijn termijn als president vier Democratische bestuursleden. In 2022 benoemde hij Michael Barr en een jaar later, in 2023, benoemde hij Philip Jefferson, Lisa Cook en Adriana Kugler (Siegel, 2022; Wilkie, 2023). Philip Jefferson werd, zoals eerder vermeld, benoemd tot vicevoorzitter. Hoewel Biden tijdens zijn termijn een minderheid in de Senaat had, de Senaat bestond namelijk uit 48 Democraten, 50 Republikeinen en 2 Onafhankelijken, werden de vier kandidaten door middel van stemming goedgekeurd door de Senaat. Op die manier had de Senaat op zijn beurt een invloed op

de samenstelling van het bestuur. De benoemingen van president Biden hebben een significante impact op de samenstelling van de *Board of Governors*, omdat de Democraten hierdoor een meerderheid hebben. Hoewel de bestuursleden onafhankelijk handelen, kunnen de beslissingen die de Democratische bestuursleden maken hun politieke voorkeur weerspiegelen. Op die manier heeft de president en bijgevolg de politieke partij een invloed op de richting die de Fed uitgaat. Dat is echter geen zekerheid. In 2018 benoemde de Republikeinse president Donald Trump Republikein Jerome Powell, als opvolger van Democraat Janet Yellen, tot voorzitter van de *Board of Governors* (Ydstie, 2017). Deze benoeming was atypisch, omdat deze beslissing afweek van de traditioneel onpartijdige benoeming van voorzitters door presidenten, zoals het geval was in de afgelopen vier decennia. Met deze benoeming hoopte Trump invloed uit te kunnen oefenen op de Fed. Powell bewees echter onafhankelijk te zijn en werkte enkel in functie van de Amerikaanse economie, niet in functie van Trump. Trump verweet hem wel de rente te verlagen om de Democraten een voordeel in de race naar het presidentschap te geven (Goldman & Ross, 2024). Hierdoor zei Trump tijdens zijn presidentscampagne van 2024 dat hij de termijn van Powell als voorzitter van de *Board of Governors* niet zou verlengen. Zijn termijn als bestuurslid loopt bovendien af in 2028. Daarnaast loopt in 2026 ook de termijn van Democratisch bestuurslid Adriana Kugler af. Trump zal tijdens zijn tweede termijn als president naast een voorzitter ook twee bestuursleden kunnen benoemen. Dat zullen, naar verwachting, twee Republikeinse kandidaten zijn die zijn langetermijnvisie delen, waardoor de Republikeinen opnieuw een meerderheid in de *Board of Governors* zullen hebben en mogelijk invloed zullen kunnen uitoefenen op de Fed.

Naast het benoemen van de bestuursleden, de voorzitter en de vicevoorzitter, kan de president ook invloed uitoefenen met publieke uitspraken. Deze uitspraken kunnen de Fed onder druk zetten. Zo zei Trump tijdens zijn presidentscampagne in 2024 dat de president van de VS inspraak zou moeten hebben in het monetair beleid dat de Fed voert (Buchwald, 2024). Twee weken later matigde hij zijn uitspraak echter door te zeggen dat een president net zoals iedereen over het monetair beleid zou moeten mogen praten. Vervolgens deed Donald Trump tijdens eerste 100 dagen als president van de VS uitspraken over het monetair beleid van de Fed. Zo pleitte hij voor een verlaging van de rente zodat Amerikanen goedkoper zouden kunnen lenen. Op het moment dat dit onderzoek wordt afgerond, laat de Fed de rente echter ongewijzigd (The Economist, 2025). De centrale bank houdt de beleidsrente op 4,25-4,50 procent omdat het van mening is dat de risico's van hogere werkloosheid en inflatie zijn toegenomen. Zo geeft de Fed aan dat het een weerbots vreest van de handelsoorlog die Trump in zijn eerste maanden als Amerikaanse president heeft ontketend. Een lagere rente dreigt tevens inflatie verder aan te wakkeren. Dergelijke publieke uitspraken wegen zwaar door en kunnen de Fed in bepaalde mate beïnvloeden.

Het Congres kan, zoals eerder vermeld, ook invloed uitoefenen op de Fed. Dat kan het doen via de verschillende hoorzittingen en rapporten. Zo moet voorzitter van de *Board of Governors* Jerome Powell halfjaarlijks getuigen voor het Congres. Tijdens deze hoorzittingen kan het Congres druk zetten op de voorzitter. Dat was het geval in juli 2024, toen Powell een laatste keer voor de start van de presidentsverkiezingen een getuigenis moest afleggen (Omeokwe, 2024). Powell werd tijdens deze hoorzitting onder andere onder druk gezet over de rente.

3. Het economisch beleid

In dit hoofdstuk wordt dieper ingegaan op het economische beleid van de VS. Drie bepalende elementen van dit beleid zijn inflatiebestrijding, internationale handel en gezondheidszorg. Deze elementen zijn essentieel voor het schetsen van de sociale en economische context van de VS.

3.1 Inflatiebestrijding

3.1.1 Introductie

Inflatie is een belangrijke economische indicator. Het is van belang om deze onder controle, rond een percentage van 2%, te houden (Schmitt-Grohé & Uribe, 2010). Tussen 2000 en 2020, was de gemiddelde inflatie in de VS 2,2%, wat als stabiel beschouwd wordt (Cerrato & Gitti, 2022). In juni 2022 steeg de inflatie in de VS met 9% voor het eerst in vier decennia naar een hoogtepunt. Deze stijging kan verklaard worden door een stijging van de importprijzen, een stijging van de energieprijzen, hogere winstmarges van bedrijven en de grote impact van COVID-19 op lage-inkomensberoepen (Bremner & Storm, 2023). Het onder controle houden van inflatie staat hoog op de agenda van het economisch beleid van de VS. Een van de voornaamste maatregelen van dat beleid om de inflatie voor het komende decennium onder controle te krijgen, is de IRA. De IRA is een ingrijpende wet geïntroduceerd door het kabinet-Biden. De wet werd in augustus 2022 ondertekend door Democratisch president Joe Biden en heeft als doel inflatie te bestrijden.

3.1.2 Voorganger IRA

De IRA is een afgeslankte versie van de BBBA. De BBBA was een ambitieus wetsvoorstel van het kabinet-Biden dat gericht was op verschillende sociale en economische thema's. Een belangrijk onderdeel van het wetsvoorstel was het verlagen van de financiële druk op lage-inkomensgezinnen (Popli & Vesoulis, 2021). De BBBA bood gratis kleuteronderwijs voor drie- en vierjarigen en twee jaar gratis onderwijs in openbare universiteiten (Salam, 2021). Daarnaast richtte de BBBA zich ook op het uitbreiden van *Medicare*, het gezondheidsprogramma voor senioren en mensen met een beperking, en het verbeteren van *Medicaid*, het gezondheidsprogramma voor lage-inkomensgezinnen. Een ander belangrijk onderdeel van de BBBA was het bestrijden van de klimaatverandering. Met het wetsvoorstel wilde Biden de koolstofuitstoot van de VS halveren tegen 2030. Dat wilde de president bereiken via belastingverminderingen voor consumenten en bedrijven die zonnepanelen installeren, en door het energieverbruik van gebouwen te verlagen en mensen te stimuleren om elektrische wagens te kopen. Ook wilde Biden bedrijven motiveren om meer windmolens en zonnepanelen te installeren en wilde hij het CCC oprichten, een programma om de natuurlijke gevolgen van de klimaatverandering tegen te houden. Het CCC zou tevens voor 300 000 jobs gezorgd hebben.

Het budget voor de BBBA zou volgens de Democraten voornamelijk komen uit een nieuwe belasting van 15% op ondernemingen met een winst van boven 1 miljard en een 1% toeslag op het terugkopen van aandelen. Beide maatregelen zijn afkomstig van Bidens plan om bedrijven die, dankzij fiscale trucs, nul euro belasting betalen aan te pakken. Daarnaast komt een ander groot deel van het budget van een nieuwe toeslag op de inkomens: 5% op inkomens boven 10 miljoen dollar en een extra 3% toeslag op inkomens boven 25 miljoen dollar. Deze toeslagen zijn voornamelijk van toepassing op vermogende individuen en gezinnen (Popli & Vesoulis, 2021). De totale omvang van de BBBA werd geschat op 3,5 biljoen dollar.

De BBBA kreeg op verschillende vlakken kritiek. Ten eerste zou het wetsvoorstel op lange termijn te weinig bijdragen aan de klimaatdoelen. Vooral het doel van de *Green New Deal* om klimaatneutraal te worden tegen 2035, zou met de BBBA niet gehaald worden, omdat deze laatste de koolstofuitstoot pas tegen 2030 gehalveerd zou hebben. Daarnaast was er ook kritiek op *Medicare*, omdat het, ondanks de verschillende inspanningen, geen universele gezondheidszorg garandeerde. Ook was er kritiek op de sociale zekerheid omdat er in de BBBA geen nieuwe inspanningen werden gedaan om deze te verbeteren. Ten slotte was er nog geen sprake om de studieschulden van studenten te laten vallen (Salam, 2021).

Hoewel het wetsvoorstel, na verschillende herzieningen zoals een verlaging van de totale omvang van het wetsvoorstel van 3,5 biljoen dollar naar 2,2 biljoen dollar, werd goedgekeurd in het Huis van Afgevaardigden met een meerderheid van 220 - 213 voor de Democraten waarbij slechts één Democraat tegen stemde, kreeg het in de Senaat weerstand van Democratische senatoren (Smith, 2021). Joe Manchin, Democratisch senator van West-Virginia, en Kyrsten Sinema, Democratisch senator van Arizona, waren tegenstanders van verschillende belangrijke onderdelen van de BBBA. Senator Manchin was voornamelijk tegenstander van de omvang van het wetsvoorstel en opperde voor een verlaging naar 1,5 biljoen dollar. Dat omdat er op hetzelfde moment als de BBBA gestemd werd voor een ander wetsvoorstel, de *Infrastructure Investment and Jobs Act*, dat ook een grote kost met zich mee zou brengen (Luscombe, 2021). Senator Kyrsten Sinema was voornamelijk tegenstander van een aantal belastingvoorzieningen die opgenomen waren in de inkomstenkant van het wetsvoorstel. De stemmen van beide senatoren waren belangrijk, omdat er in de Senaat een 50-50 verdeling was tussen Democraten en Republikeinen, met de stem van vicepresident Kamala Harris als beslissende stem (Beckett, 2022). Zonder de stemmen van beide Senatoren hadden de Democraten geen meerderheid, alle 50 Republikeinse Senatoren stemden immers tegen, en kon het wetsvoorstel niet doorgevoerd worden. Het was voor het kabinet-Biden zaak om de onderhandelingen opnieuw te openen.

3.1.3 Kenmerken IRA

Na maanden van onderhandelingen tussen Democratische leiders in de Senaat en Senatoren Joe Manchin en Kyrsten Sinema, werd het afgeslankte wetsvoorstel in augustus 2022 zonder enige steun van de Republikeinen goedgekeurd. De IRA heeft, over een termijn van 10 jaar, drie doelen: inflatie bestrijden, gezondheidszorg betaalbaarder maken en klimaatproblemen aanpakken. De wet wil

inflatie bestrijden door het begrotingstekort te verminderen met meer dan 300 miljard dollar (Senate Democrats, z.d.). Daarnaast investeert de wet 369 miljard dollar om de klimaatproblemen aan te pakken (Shivaram, 2022). Dat door te investeren in groen transport en duurzame energie-infrastructuur zoals zonnepanelen en windmolens, en belastingverminderingen te geven aan consumenten die elektrische wagens aankopen en hun huizen energie-efficiënter maken. De wet wil hiermee de koolstofuitstoot van de VS met 40% verminderen tegen 2030. Ten slotte wil de wet ook de gezondheidszorg verbeteren. De IRA geeft de minister van Volksgezondheid de mogelijkheid om te onderhandelen over de prijzen van verschillende medicijnen die onder *Medicare* vallen. De onderhandelingen beginnen vanaf 2026 met 10 medicijnen per jaar en lopen tot 2029 met 20 medicijnen per jaar. Deze onderhandelingen zouden 288 miljard dollar opleveren. Daarnaast hanteert de IRA een limiet van 2000 dollar per medicatie voor mensen die onder *Medicare* vallen. Ten slotte verlaagt de wet de premiums uit de ACA tot 10 dollar per persoon, ook voor de mensen die onder *Medicare* vallen. Dat laatste zou een investering van 64 miljard betekenen.

De IRA bevat ook een aantal belastinghervormingen. Ten eerste zorgt de wet voor een minimumbelasting van 15% voor ondernemingen met een winst van boven 1 miljard (Shivaram, 2022). Deze hervorming zou minstens 300 miljard dollar opleveren. Daarnaast zorgt de wet voor een toeslag van 1% op het terugkopen van aandelen vanaf 2023. Ten slotte wil de IRA de belastingwetten strikter opvolgen, wat 126 miljard zou opleveren (Senate Democrats, z.d.).

3.1.4 Politieke rol

Zoals net vermeld, werd de IRA zonder enige steun van de Republikeinen goedgekeurd. Republikeins president Donald Trump heeft bovendien tijdens zijn campagne gezworen om onbestede middelen voor klimaatinitiatieven zoals het verminderen van koolstofuitstoot en luchtvervuiling ongedaan te maken. Hiervoor zou hij de presidentiële autoriteit willen herstellen (Cohen, 2024). Op zijn eerste dag als Amerikaans president, ondertekende Donald Trump *Unleashing American Energy*, een uitvoeringsbesluit dat opriep tot een herziening van klimaatinitiatieven van het kabinet-Biden (Shah, 2025). Zo werden de investeringen van de IRA in duurzame energie-infrastructuur bevroren. Eind januari 2025 beval een federale rechter het kabinet-Trump om de gepauzeerde investeringen te hervatten. Later werd echter duidelijk dat de investeringen, ondanks het gerechtelijk bevel, bevroren bleven.

Het is onzeker of de Republikeinse partij met dergelijke besluiten akkoord gaat. 64 miljard, of bijna de helft, van de 150 miljard dollar die geïnvesteerd werd in duurzame infrastructuur ging namelijk naar overwegend Republikeinse staten. Bovendien werden, als gevolg van de IRA, meer dan 50.000 jobs in deze staten gecreëerd (Milman & Noor, 2024). De Republikeinse partij heeft dus baat gehad bij de IRA. Het is daarom belangrijk om te bekijken hoe de Republikeinse president Donald Trump hier in de rest van zijn termijn mee zal omgaan.

3.2 Internationale handel

3.2.1 Introductie

Sinds de Tweede Wereldoorlog is vrije handel onderdeel van het internationale beleid van de VS. Door dit beleid te voeren, was de VS in de laatste zes decennia van de 20e eeuw uitgegroeid tot uitgesproken leider van vrije handel op wereldniveau (Abboushi, 2010). Twee van de grondleggers van dit succes waren de Republikeinse presidenten Ronald Reagan en George H.W. Bush.

3.2.2 Voorafgaand

In de jaren 80 van de twintigste eeuw kende de Amerikaanse economie onder het kabinet-Reagan verschillende veranderingen. In deze periode werd Republikeins president Ronald Reagan onder andere geconfronteerd met opkomende economische competitie (Conti, 1995). In lijn met de Republikeinse filosofie, hanteerde hij een open marktbeleid met vrije handel, omdat hij sterk geloofde dat vrije handel economische groei promootte. President Reagan benadrukte echter dat vrije handel op een eerlijke manier moest plaatsvinden. Gedurende zijn ambtstermijn onderhandelde hij verschillende handelsovereenkomsten om tarieven en barrières op handel te verminderen, zoals de bilaterale handelsovereenkomst tussen de VS en Canada van 1988. Deze handelsovereenkomst was bedoeld om de handel tussen de twee landen te vergemakkelijken. Reagan was echter bereid om licht protectionistische maatregelen te treffen als een handelspartner zich niet aan een overeenkomst hield, wat bijvoorbeeld het geval was in 1981 met handelspartner Japan. Volgens Reagan handelden de Japanse autobedrijven niet op een eerlijke manier, wat de handelsovereenkomst tussen de VS en Japan schond. Om dit op te lossen, onderhandelde het kabinet-Reagan vrijwillige exportbeperkingen op auto's. Door deze licht protectionistische maatregelen wilde hij de Amerikaanse auto-industrie beschermen. Daarnaast kende de VS tijdens het presidentschap van Reagan een oplopend handelstekort. Hoewel het Congres hem tijdens zijn eerste ambtstermijn onder druk zette om de dollar te devalueren en zo Amerikaanse export interessanter te maken, schoof hij dit probleem op de lange baan. De dollar en de Amerikaanse economie waren volgens hem sterk genoeg. Midden in de jaren 80 van de 20e eeuw, tijdens zijn tweede ambtstermijn als president, besloot hij echter om toch in te gaan op het verzoek van het Congres en de dollar te devalueren. Hierdoor was er, via licht protectionistische maatregelen, opnieuw sprake van overheidsinterventie. Het centrale idee van het handelsbeleid van Reagan bleef echter onveranderd: een open marktbeleid met vrije handel. De licht protectionistische maatregelen die hij, vaak tijdelijk, invoerde, waren louter om eerlijke handel te beschermen.

Na het presidentschap van Ronald Reagan zette Republikeins president George H.W. Bush het handelsbeleid van Reagan grotendeels verder. Hij was namelijk ook voorstander van een open marktbeleid met vrije, eerlijke handel (Meena & Perotti, 2002). Dit was, net zoals bij Reagan, in lijn met de Republikeinse filosofie op handel. Daarnaast trof Bush ook licht protectionistische maatregelen om de binnenlandse economie te beschermen. Zo breidde president Bush de vrijwillige exportbeperkingen onder andere uit met staal. Een van de belangrijkste aspecten van het

handelsbeleid van Bush was echter de oprichting van NAFTA in 1994. NAFTA was een trilaterale handelsovereenkomst tussen de VS, Canada en Mexico die onder andere gebaseerd was op de bilaterale handelsovereenkomst tussen de VS en Canada van 1988 van president Reagan (Holmer, 1993). De handelsovereenkomst zorgde voor een liberalisering van handel door de opheffing van handelsbarrières zoals handelstarieven en -quota's (Villareal & Fergusson, 2017). Hierdoor was er sprake van vrije, eerlijke handel tussen de drie landen.

3.2.3 Internationale orde

Het open marktbeleid met vrije, eerlijke handel waarvan sprake bij beide Republikeinse presidenten is onderdeel van de LIO. De LIO wordt omschreven als een op regels gebaseerde liberale en globale orde. Deze orde is opgericht na de Tweede Wereldoorlog en omvat onder andere economische openheid (Ikenberry, 2018). De economische openheid gaat uit van vrije handel op wereldniveau. Deze vrije handel is een belangrijk onderdeel van de liberale visie van de LIO (Kundnani, 2017). De VS ligt als grondlegger aan de basis van de LIO en wordt gezien als een van de belangrijkste leden van de orde. De LIO vormde, onder leiderschap van de VS, de basis voor verschillende internationale organisaties. Zo zorgde het voor de oprichting van de GATT, later de WTO (Patten, 2025). Dit leiderschap was essentieel voor de groei van de internationale handel. Daarnaast zorgde het ook voor decennialange stabiliteit en coöperatie op wereldniveau. De rol van de VS als de onbetwiste voorstander van en leider binnen de vrije handel is echter onzeker. Dit door een politieke beweging die het laatste decennium werd ingezet door Republikeins president Donald Trump en tegen de traditionele pro-vrijhandel visie van Republikeinen inging. Onder het motto "America first", voerde Trump het concept van protectionisme in de VS in (Schoenbaum, 2023).

3.2.3 Protectionisme

We kunnen protectionisme definiëren als een reeks beleidsmaatregelen die de overheid invoert om de binnenlandse markt te beschermen tegen buitenlandse concurrentie. De beleidsmaatregelen waarvan sprake, zijn: de prijs van buitenlandse producten verhogen, de kosten voor binnenlandse producenten verlagen en de toegang van buitenlandse producten tot de binnenlandse markt beperken (Wraight, 2019).

Protectionisme wordt vaak toegepast om de binnenlandse industriën te beschermen tegen buitenlandse producenten (FocusEconomics, 2018). Buitenlandse concurrenten profiteren vaak van lagere productiekosten, schaalvoordelen of overheidssteun, waardoor lokale ondernemingen het moeilijker kunnen hebben om te concurreren. Door het invoeren van protectionistische maatregelen krijgen binnenlandse producenten een eerlijkere kans op de markt. Dit stimuleert niet alleen de concurrentiekracht van lokale bedrijven maar ook investeringen in de binnenlandse markt die anders gedomineerd zou worden door buitenlandse producenten. Naast het versterken van de binnenlandse industriën, hebben protectionistische maatregelen ook als doel om de binnenlandse werkgelegenheid te beschermen. Goedkope buitenlandse arbeid kan binnenlandse bedrijven onder druk zetten, waardoor deze bedrijven gedwongen kunnen worden om werknemers te ontslaan of zelfs volledig te

sluiten. Protectionistische maatregelen zorgen ervoor dat lokale bedrijven competitief kunnen blijven, wat leidt tot meer economische stabiliteit en minder negatieve sociale gevolgen zoals massale werkloosheid. Een ander belangrijk doel van protectionistische maatregelen is het verminderen van de afhankelijkheid van andere landen. Een te grote afhankelijkheid kan namelijk een kwetsbaarheid zijn voor een land. Door protectionistische maatregelen in te voeren kan een land controle houden over haar afhankelijkheid van andere landen, wat voor meer economische stabiliteit zorgt.

Hoewel protectionisme in theorie voor voordelen zoals economische stabiliteit zorgt, blijkt in de praktijk echter dat protectionistische maatregelen ook verschillende nadelen hebben (FocusEconomics, 2018). Deze nadelen kunnen een invloed hebben op zowel consumenten als de bredere economie van een land. Een van de grootste nadelen is de stijging van prijzen van goederen. Wanneer een overheid protectionistische maatregelen oplegt aan buitenlandse goederen, worden deze goederen duurder, waardoor consumenten een hogere prijs betalen. Lokale bedrijven die beschermd worden tegen buitenlandse producenten kunnen bovendien eveneens de prijzen van hun goederen verhogen. Dit vermindert niet alleen de koopkracht van consumenten, maar verhoogt ook de inflatie in het land. Naast hogere prijzen, kan protectionisme ook leiden tot handelsoorlogen. Landen die getroffen worden door protectionistische maatregelen kunnen reageren met soortgelijke maatregelen. Dit kan tot internationale economische instabiliteit leiden.

3.2.4 Politieke rol

Republikeins president Donald Trump introduceerde tijdens zijn eerste termijn als president een protectionistisch beleid. Zo voerde hij importtarieven in om verschillende handelspartners onder economische druk te zetten (Stehrer, 2024). Trump wilde hiermee de handel op wereldniveau in het voordeel van de VS beïnvloeden. Zo zette hij tijdens zijn eerste termijn als president Mexico en Canada met verschillende importtarieven onder druk (BBC, 2019). Dit was bedoeld om een vernieuwde versie van de NAFTA, de USMCA, te kunnen onderhandelen. Ook zette hij China onder druk door importtarieven in te voeren op verschillende Chinese goederen, waaronder staal en aluminium. Dit zorgde voor een handelsoorlog met China. Deze handelsoorlog werd vervolgens voortgezet door Democratisch president Joe Biden. Hij voerde naast een aantal verhogingen van importtarieven ook importquota's in op verschillende Chinese goederen, waaronder semiconductors en elektrische auto's. President Biden wilde echter de handelsrelaties met verschillende belangrijke partners zoals Canada en Mexico weer oppikken. Op die manier wilde hij terugkeren naar Amerikaans leiderschap in de handel op wereldniveau (Schoenbaum, 2023).

Ook in de aanloop naar de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2024 speelde protectionisme een belangrijke rol. Republikeins president Trump wilde zijn visie over protectionisme verderzetten (Grantham-Philips, 2025). Op die manier wilde hij, net zoals tijdens zijn eerste termijn als president, economische druk uitoefenen op landen over de hele wereld. Daarnaast wilde hij de VS opnieuw op de eerste plaats zetten, wat hij motiveerde door te verklaren dat andere landen jarenlang misbruik hebben gemaakt van de VS (Bendavid, 2025). Democratisch president Joe Biden, later Democratisch

vicepresident Kamala Harris, wilde de handelsrelaties met de belangrijke partners net versterken. Hij geloofde sterk in internationale samenwerking en vrije handel, met uitzondering van China, waar beide presidentskandidaten zich op richtten. Dit geloof lag in lijn met het beleid dat Biden tijdens zijn termijn als president heeft gevoerd.

Tijdens de eerste 100 dagen als nieuwe Amerikaanse president, gaf Donald Trump blijk van de beloftes die hij tijdens zijn campagne had gemaakt. Zo kondigde hij aan het begin van zijn termijn meteen plannen aan om importtarieven te heffen op buitenlandse producten (Aratani & Smith, 2025). Deze aankondigingen waren voornamelijk gericht op de handelspartners waarmee de VS een handelstekort had, zoals China en de EU. In 2024 was het handelstekort van de VS ten opzichte van China 295 miljard dollar, ten opzichte van de EU was dit 235 miljard dollar (Partington, 2025). Verder heeft de VS ten opzichte van landen als Mexico en Vietnam ook een groot handelstekort opgelopen (U.S. Census Bureau, 2024).

Tabel 1: Handelstekort VS ten opzichte van handelspartners 2024

Plaats	Land	Tekort
1	China	-295.4
2	Mexico	-171.8
3	Vietnam	-123.5
4	Ireland	-86.7
5	Germany	-84.8
6	Taiwan	-73.9
7	Japan	-68.5
8	Korea, South	-66.0
9	Canada	-63.3
10	India	-45.7
11	Thailand	-45.6
12	Italy	-44.0
13	Switzerland	-38.5
14	Malaysia	-24.8
15	Indonesia	-17.9

Bron: U.S. Census Bureau. (2024). Top Trading Partners - December 2024. Geraadpleegd van <https://www.census.gov/foreign-trade/statistics/highlights/top/top2412yr.html>

Op 2 april 2025 kondigde Donald Trump onder de benaming *Liberation Day tariffs* nieuwe importheffingen aan (Mena, 2025). Zo introduceerde de president een basistarief van 10% op alle Amerikaanse import, met verhoogde tarieven voor ongeveer 60 andere landen die een

handelsoverschot hebben tegenover de VS. Deze tarieven werden door Trump *retaliatory tariffs* genoemd. Zo kregen China en de EU respectievelijk onder andere tarieven van 34% en 20% opgelegd. Internationale partners, waaronder langdurige bondgenoten van de VS, gaven als reactie hierop aan tegenmaatregelen te nemen. Dit zou niet alleen leiden tot een wereldwijde handelsoorlog, maar ook tot het verder aanwakken van de inflatie en het verzwakken van de koopkracht van de Amerikaanse consumenten. Een week later, op 9 april 2025, kondigde Trump echter aan dat de *retaliatory tariffs* voor 90 dagen gepauzeerd zouden worden (Buchwald & Liptak, 2025). Tijdens deze pauze werd echter wel het basistarief aan alle landen opgelegd. Enkel China werd niet gespaard, integendeel. Trump legde namelijk nog grotere tarieven op aan het land. Als reactie op deze pauze besloten handelspartners zoals de EU om hun tegenmaatregelen ook te pauzeren. Vervolgens ging Trump onderhandelen met verschillende internationale partners. Zo bereikten de VS en het VK op 8 mei een akkoord over de handel en importtarieven tussen beide landen (Sherman, 2025). Met dit akkoord, stemmen de VS in om de importtarieven op een beperkt aantal Britse auto's te verlagen en bepaalde hoeveelheden staal en aluminium zonder tarieven toe te laten. Daarnaast werd er ook een akkoord bereikt over de import en export van vlees. Door dergelijke akkoorden af te sluiten, wordt duidelijk dat de VS importtarieven als politieke hefboom in onderhandelingen wil gebruiken.

3.3 Gezondheidszorg

3.3.1 Introductie

Gezondheidszorg vormt al jaren een veelbesproken onderwerp van het economisch beleid van de VS. De VS is namelijk een van de weinige ontwikkelde landen zonder een systeem van universele gezondheidszorg (Fisher, 2012). Dit unieke systeem heeft door de jaren heen voor veel kritiek gezorgd en heeft geleid tot verschillende discussies en debatten tussen de politieke partijen.

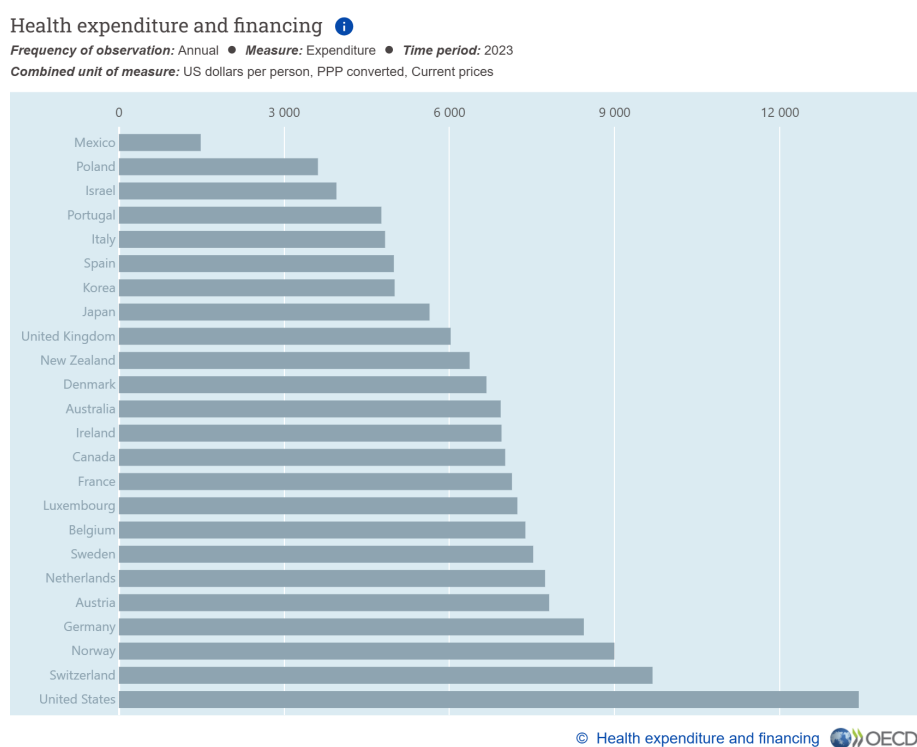
3.3.1 Kenmerken

De gezondheidszorg in de VS is een gemixt systeem omdat het zowel publieke als private aspecten heeft. Het publieke aspect bestaat uit *Medicare*, *Medicaid*, en CHIP (ISPOR, 2025). *Medicare* is het nationale gezondheidsprogramma voor senioren en mensen met een beperking. Dit programma wordt gefinancierd door loonbelastingen, premies en andere toeslagen. Het is belangrijk om te onthouden dat enkel senioren die tijdens hun dienstjaren hebben bijgedragen aan de sociale zekerheid hier recht op hebben. *Medicaid* is het nationale gezondheidsprogramma voor lage-inkomensgezinnen. Dit programma wordt gefinancierd door een combinatie van individuele staten en de federale overheid. Het programma wordt tevens beheerd door de individuele staten, waardoor de staten de eindbeslissing hebben. Ten slotte is er CHIP, het nationale gezondheidsprogramma voor kinderen van gezinnen die niet in aanmerking komen voor *Medicaid*. CHIP biedt een aantal basisprogramma's aan voor kinderen, zoals doktersbezoeken. Dit programma wordt ook gefinancierd door een combinatie van de verschillende staten en de federale overheid. In 2019 was 35% van de Amerikaanse bevolking afhankelijk van de publieke gezondheidszorg (ISPOR, 2025). Het private aspect van de gezondheidszorg bestaat in de eerste plaats uit *out-of-pocket* betalingen waarbij

individuele zelf hun eigen ziekteverzekering financieren. Daarnaast wordt een groot deel van de particuliere ziekteverzekeringen uitgegeven door werkgevers. 56% van de Amerikaanse bevolking was in 2019 afhankelijk van de private gezondheidszorg.

De Amerikaanse gezondheidszorg is niet universeel. Hoewel een groot deel van de Amerikaanse bevolking een publieke of private gezondheidsverzekering heeft, blijft een deel van de Amerikanen onverzekerd. In 2019 had 9% van de Amerikaanse bevolking namelijk geen gezondheidsverzekering. Dit ondanks dat de VS een economische grootmacht is en van alle landen ter wereld jaarlijks het meeste geld per capita in de nationale gezondheidszorg investeert. In 2023 spendeerden de VS namelijk 13 432,4 dollar per capita aan gezondheidszorg (OECD, 2023). Dat is ruim meer dan Zwitserland en Noorwegen die de top drie vervolledigen, twee landen die wel universele gezondheidszorg aanbieden. De VS investeren enorm veel in gezondheidszorg, maar de bevolking ziet daar weinig van terug. Hierdoor wordt de gezondheidszorg van de VS gezien als de meest inefficiënte ter wereld.

Figuur 1: Uitgaven aan gezondheidszorg per capita

OECD. (2023). Health expenditure and financing, 2023. Geraadpleegd van [https://data-explorer.oecd.org/vis?df\[ds\]=DisseminateFinalDMZ&df\[id\]=DSD_SHA%40DF_SHA&df\[ag\]=OECD.ELS.HD&dq=IRL%2BNZL%2BMEX%2BISR%2BDNK%2BAUT%2BLUX%2BKOR%2BJPN%2BITA%2BFRA%2BDEU%2BCAN%2BBEL%2BAUS%2BNLD%2BNO%2BPOL%2BPRT%2BESP%2BSWE%2BCHE%2BGBR%2BUS.A.EXP_HEALTH.USD_PPP_PS..T..T...V&pd=2023%2C&to\[TIME_PERIOD\]=false&vw=rw&lb=nm](https://data-explorer.oecd.org/vis?df[ds]=DisseminateFinalDMZ&df[id]=DSD_SHA%40DF_SHA&df[ag]=OECD.ELS.HD&dq=IRL%2BNZL%2BMEX%2BISR%2BDNK%2BAUT%2BLUX%2BKOR%2BJPN%2BITA%2BFRA%2BDEU%2BCAN%2BBEL%2BAUS%2BNLD%2BNO%2BPOL%2BPRT%2BESP%2BSWE%2BCHE%2BGBR%2BUS.A.EXP_HEALTH.USD_PPP_PS..T..T...V&pd=2023%2C&to[TIME_PERIOD]=false&vw=rw&lb=nm)

3.3.1 Politieke rol

De Amerikaanse gezondheidszorg heeft voor veel discussies tussen de politieke partijen gezorgd. Als gevolg daarvan werden er de afgelopen jaren verschillende wetswijzigingen doorgevoerd, zoals de ACA. De ACA, ook wel *Obamacare* genoemd, was een wetsvoorstel dat in februari 2012 werd ingediend door het kabinet-Obama (Smith, 2023). In maart van datzelfde jaar werd het wetsvoorstel goedgekeurd door het Huis van Afgevaardigden en vervolgens ondertekend door de Democratische president Barack Obama. Het doel van de ACA was om te verzekeren dat alle Amerikanen een gezondheidsverzekering hadden. Medicaid werd uitgebreid, waardoor ook mensen met een laag tot gemiddeld inkomen die geen toegang hadden tot een ziekteverzekering uitgegeven door werkgevers zich konden verzekeren via federale subsidies. Daarnaast kregen grote bedrijven die geen ziekteverzekering aanboden boetes opgelegd. Ook zorgde de ACA ervoor dat geen enkel verzekeringsplan mocht worden geweigerd en er niet meer mocht worden aangerekend omwille van de huidige gezondheid of het geslacht. Ten slotte kregen jongvolwassenen het recht om tot hun 26e in de verzekering van hun ouders te blijven. De ACA werd gezien als een succes. Het aantal onverzekerde volwassen Amerikanen daalde tussen 2012 en 2016 met twintig miljoen (*Health Insurance Coverage and the Affordable Care Act*, 2016).

Na Democratisch president Obama kwam in 2017 Republikeins president Donald Trump aan de macht. Hij zei in de aanloop naar zijn eerste termijn als president dat zijn plan voor een nieuw systeem goedkoper en beter zou zijn en voor gezondheidsverzekering voor iedereen zou zorgen (Collier, 2017). Ook zei hij dat ACA een van de grootste bedreigingen voor de VS was. Zijn plan vond echter weinig steun bij de Amerikanen. Zijn beloften over het verlagen van de kosten en het verbeteren van de gezondheidszorg werden niet goed ontvangen. Dat was nog meer het geval toen bekend werd gemaakt dat het wetsvoorstel 880 miljard dollar zou bezuinigen op Medicaid over een periode van tien jaar en 53 miljoen Amerikanen hun zorgverzekering zouden verliezen, waarvan veertien miljoen in het eerste jaar. Dit zorgde voor verzet, zowel bij Democraten als Republikeinen, en uiteindelijk werd het wetsvoorstel niet ingediend. Wel heeft Donald Trump tijdens zijn presidentschap verschillende andere veranderingen rond de Amerikaanse gezondheidszorg doorgevoerd. Zo schafte hij de boetes die door de ACA werden opgelegd aan grote bedrijven die geen ziekteverzekering aanboden af. Daarnaast ondernam hij ook actie om prijstransparantie te vergroten en onaangekondigde medische facturen te beëindigen.

Na de eerste termijn van Republikeins president Donald Trump, voerde Democratisch president Joe Biden verschillende veranderingen door. Dit om de ACA te versterken. Zo nam het kabinet-Biden actie om de kosten van de gezondheidszorg te verlagen en het aantal verzekerde Amerikanen te verhogen (Smith, 2023). Dit werd onder andere via de eerder genoemde IRA doorgevoerd en zorgde voor 6,3 miljoen extra verzekerde Amerikanen.

In de aanloop naar zijn tweede termijn als president, beloofde Donald Trump opnieuw dat hij de ACA zou vervangen (Rovner, 2024). Hij zei dat hij voor een betere gezondheidszorg zou zorgen. Dit ondanks de stijgende populariteit van de ACA onder Amerikaanse burgers (The independent source for health policy research, polling, and news, 2025). Een vervanger van de ACA heeft Trump, op het moment dat dit onderzoek wordt afgerond, nog niet voorgesteld, maar de richting die hij wil uitgaan

met de Amerikaanse gezondheidszorg is wel duidelijk. Dat blijkt uit de benoeming van Robert F. Kennedy Jr. als Amerikaans minister van Volksgezondheid. Kennedy Jr. heeft een geschiedenis van valse informatie over vaccins te verspreiden en had een leidende rol als antivaccinatiestem tijdens de COVID-19-pandemie (O'Sullivan, 2023). Hij introduceerde tijdens de aanloop naar de presidentsverkiezingen de term '*Make America Healthy Again*' (Stabile & Rudy, 2025). Republikeins president Donald Trump richtte in februari 2025 vervolgens een gelijknamige commissie op om de steeds groter wordende gezondheids crisis in de VS te onderzoeken. Onder leiding van Kennedy Jr., is de initiële focus van de commissie om chronische ziektes bij kinderen te onderzoeken.

Methodologie

Dit onderzoek richt zich op een kwalitatieve analyse van verschillende documenten. Kwalitatief onderzoek wordt omschreven als: "een vorm van interpreterend onderzoek waarbij empirische gegevens op een systematische en controleerbare wijze worden verzameld, geanalyseerd, en gerapporteerd" (Plochg & Van Zwieten, 2007). In een kwalitatieve analyse staat de systematische interpretatie van de onderzoeksvraag centraal. De onderzoeker doet zelf de waarnemingen en interpreteert deze in functie van de onderzoeksvraag, waardoor het herkennen en beschrijven van de invloed van de onderzoeker op de resultaten een belangrijke rol speelt. Er is gekozen voor een kwalitatieve analyse in dit onderzoek door de verschillende kwalitatieve vragen die de onderzoeksvraag oproept.

Dataverzameling

In kwalitatief onderzoek zijn er verschillende methodes om data te verzamelen. Veelvoorkomende methodes zijn interviews, observaties, documentverzameling en gestructureerde groepsprocessen. Het afnemen van interviews, zowel fysieke als digitale interviews, het uitvoeren van observaties en het organiseren van gestructureerde groepsprocessen is in het kader van dit onderzoek niet mogelijk. Ten eerste is de geografische afstand tussen België en de VS te groot. Om deze afstand af te leggen zou de onderzoeker verschillende dure transportmiddelen zoals een vliegtuig moeten nemen. De onderzoeker is slechts een masterstudent en beschikt niet over de financiële middelen om dergelijke reizen te financieren. Daarnaast heeft de onderzoeker onvoldoende connecties in de VS. Ten slotte zijn er ook tijdsbeperkingen, omdat het onderzoek net voor de presidentsverkiezingen wordt opgestart en tijdens de aanvang van de ambtstermijn van de nieuwe Amerikaanse president wordt beëindigd.

Om deze redenen wordt er in dit onderzoek gekozen voor een documentenverzameling. Bij een documentverzameling worden documenten verzameld die door menselijke gedragingen tot stand zijn gekomen (Plochg & Van Zwieten, 2007). De documenten die in dit onderzoek gebruikt zijn, omvatten artikelen uit de academische literatuur, artikelen uit media, zowel fysiek als digitaal, artikelen uit informatieve websites en publicaties van Amerikaanse overheidsdiensten. Voor de artikelen uit de academische literatuur is steeds Google Scholar geraadpleegd. De academische artikelen die in dit onderzoek gebruikt zijn, zijn zowel recente als oudere artikelen. Daarnaast zijn er ook verschillende artikelen, zowel fysiek als digitaal, van media geraadpleegd. De fysieke artikelen zijn afkomstig van *The Economist*. De digitale artikelen zijn afkomstig van *The Washington Post*, *CNBC*, *NPR*, *CNN*, *Bloomberg*, *Time*, *Forbes*, *The Atlantic*, *Fox News*, *The Guardian*, *BBC* en *The Economist*. Er is bewust gekozen om artikelen uit verschillende Amerikaanse digitale media te onderzoeken. Daarnaast is er ook bewust gekozen om artikelen uit Britse digitale media te onderzoeken, om een beeld van buitenaf te verkrijgen. De gebruikte digitale en fysieke media worden in onderstaande tabel beschreven:

Tabel 2: Overzicht geraadpleegde media

Media	Kenmerken
The Washington Post	The Washington Post is een invloedrijke Amerikaanse krant die bekendstaat om zijn diepgaande journalistiek en politieke verslaggeving. De krant publiceert zowel fysieke kranten als online artikelen en analyses en is sinds 2013 in handen van Amazon-oprichter Jeff Bezos. De krant wordt als politiek centrum-links gezien.
CNBC	CNBC is een Amerikaanse nieuwszender die zich voornamelijk richt op zakelijk en economisch nieuws zoals realtime analyses van de economie. De doelgroep bestaat dan ook uit beleggers en financieel geïnteresseerde kijkers. CNBC wordt als centristisch tot licht economisch-rechts beschouwd.
NPR	NPR is een Amerikaans non-profitmediabedrijf dat radio-uitzendingen, podcasts en online nieuws aanbiedt. Het heeft een breed aanbod van programma's over nieuws, cultuur en maatschappelijk debat en wordt in de Amerikaanse politieke context gezien als centrumlinks. De doelgroep bestaat voornamelijk uit progressieve lezers en luisteraars.
CNN	CNN is een Amerikaanse nieuwszender en de eerste zender die 24 uur per dag nieuws uitzendt. De nieuwszender brengt verslag uit over een breed aantal onderwerpen, zoals binnenlands en buitenlands nieuws, politiek en economie. CNN is prominent aanwezig tijdens belangrijke gebeurtenissen zoals verkiezingen en internationale crises. Als centrum-linkse nieuwszender heeft het regelmatig botsingen met Republikeinen, waaronder Donald Trump.
Bloomberg	Bloomberg is een wereldwijde nieuwsorganisatie die zich richt op financiële en economische verslaggeving. Naast nieuws over onder andere economische markten en politiek biedt het ook diepgaande analyses en onderzoeksrapporten. Bloomberg wordt beschouwd als politiek centristisch en marktgericht.
Time	Time is een prestigieus Amerikaans tijdschrift dat zich voornamelijk richt op wereldnieuws, politiek en maatschappelijke kwesties. Het heeft wereldwijd een enorme invloed en staat bekend om zijn diepgaande verslaggeving. Time wordt als

	politiek centrumlinks beschouwd maar biedt ruimte voor verschillende politieke opinies.
Forbes	Forbes is een Amerikaans zaken- en financieel tijdschrift dat zich voornamelijk richt op onderwerpen zoals ondernemerschap, investeringen en financiële markten. Forbes staat bekend om zijn vooruitstrevende visie op zakelijke en financiële onderwerpen en wordt als economisch-liberaal gezien.
The Atlantic	The Atlantic is een Amerikaans tijdschrift dat zich richt op diepgaande journalistieke verslaggeving over onder andere politieke en maatschappelijke onderwerpen. Het is een van de meest gerespecteerde tijdschriften van de VS en staat bekend om zijn inzichtelijke en lange artikelen. The Atlantic heeft de reputatie onafhankelijk en progressief te zijn en is politiek centrum-links gepositioneerd.
Fox News	Fox News is een Amerikaanse nieuwszender en tevens een van de grootste en invloedrijkste nieuwsnetwerken in de VS. Het biedt een groot aantal programma's aan, waaronder politieke analyses. Fox News staat bekend om zijn rechts-conservatieve benadering. Door de uitgesproken rechtse politieke standpunten, is het nieuwsnetwerk tevens het belangrijkste platform voor conservatieve politiek.
The Guardian	The Guardian is een Britse krant en een van de meest invloedrijke en gerespecteerde nieuwsbronnen in Groot-Brittannië. De krant richt zich onder andere op politiek, maatschappij en internationale gebeurtenissen en staat bekend om zijn reputatie voor onderzoeksjournalistiek. The Guardian wordt beschouwd als links op het politieke spectrum.
BBC	BBC is de nationale omroep van het Verenigd Koninkrijk. Het biedt televisie, radio en online diensten aan en staat bekend om haar kwaliteitsvolle journalistiek. BBC streeft naar onafhankelijke en objectieve verslaggeving en wordt als politiek centristisch beschouwd.
The Economist	The Economist is een Britse krant die zich voornamelijk richt op wereldnieuws, politiek en economie. Het staat bekend om zijn diepgaande analyses en rapportages over economische en internationale politieke gebeurtenissen. The Economist is een van de meest gerespecteerde en invloedrijkste kranten. De politieke

	voorkeur van de krant is gematigd en ze heeft liberale ideeën. The Economist wordt beschouwd als centristisch.
--	---

Bron 1: Meyer, E. (2021). About The Post. The Washington Post. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.washingtonpost.com/about-the-post/>

Bron 2: CNBC (z.d.). About CNBC. CNBC. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.cnbc.com/about-cnbc-international/>

Bron 3: NPR (z.d.). About NPR. NPR. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.npr.org/about/>

Bron 4: CNN (z.d.). About CNN Worldwide. CNN. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://edition.cnn.com/about>

Bron 5: Micklethwait, J. (z.d.). What you get. Bloomberg. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.bloomberg.com/subscriptions/what-you-get/>

Bron 6: Time (2023). About Time. Time. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://time.com/6268426/about-time/>

Bron 7: Forbes (z.d.). Who we are. Forbes. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.forbes.com/connect/who-we-are/>

Bron 8: The Atlantic (z.d.). A 165-Year Tradition. The Atlantic. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.theatlantic.com/history/>

Bron 9: Fox News (z.d.). About. Fox News. The Atlantic. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.foxnews.com/about>

Bron 10: Viner, K. (z.d.). Since 1821 the mission of the Guardian has been to use clarity and imagination to build hope. The Guardian. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.theguardian.com/about>

Bron 11: BBC (z.d.). Learn more about what we do. BBC. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.bbc.com/aboutthebbc>

Bron 12: The Economist (z.d.). About us. The Economist. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://www.economistgroup.com/about-us>

Ter aanvulling van de wetenschappelijke literatuur en artikelen uit de verschillende fysieke en digitale kranten, zijn er ook artikelen uit informatieve websites zoals *WorldAtlas.com* en publicaties van overheidsinstanties zoals de Senaat gebruikt. Deze artikelen boden een bredere context en zorgden er ook voor dat recente ontwikkelingen en inzichten konden worden opgenomen in het onderzoek. Bij het selecteren van deze artikelen is steeds rekening gehouden met de actualiteit en betrouwbaarheid.

Inclusie- en exclusiecriteria

Dit onderzoek richt zich op actuele sociale en economische uitdagingen, waardoor er voornamelijk recente bronnen gebruikt zijn. Om deze uitdagingen in een historische context te plaatsen, zijn er ook oudere bronnen gebruikt. Deze bronnen helpen om de huidige sociale en economische uitdagingen en hun impact beter te kunnen interpreteren. Daarnaast zijn er uitsluitend bronnen gebruikt die betrekking hebben op, een vergelijking hebben met of implicaties hebben voor de VS. Ook zijn er in dit onderzoek enkel artikelen gebruikt die betrekking hebben op de sleutelconcepten. Artikelen die niet ingingen op het economisch systeem, de centrale bank of het economisch beleid van de VS werden niet opgenomen. Ten slotte werden er uitsluitend Engelstalige bronnen opgenomen.

Onderzoeksverloop

De sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe Amerikaanse president zijn een actueel thema. De uitkomst van de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2024 heeft een enorme impact op hoe met deze uitdagingen zal worden omgegaan. De actualiteitswaarde van dit onderzoek is daarom niet te onderschatten en het is belangrijk om zowel voor, tijdens als na de presidentsverkiezingen het onderzoek aan de hand van de ontwikkelingen *up-to-date* te houden. De eerder vernoemde fysieke en digitale media spelen hier een belangrijke rol in. Zij zorgen in deze veranderende context voor input vanuit verschillende politieke hoeken. Dit was een enorme meerwaarde voor dit onderzoek en zorgde er tevens voor dat het onderzoek tot een goed einde kwam.

Data-analyse

Zoals eerder vermeld, is er in dit onderzoek gebruikgemaakt van een documentverzameling. Dit was een bewuste keuze, omdat andere verzamelmethoden zoals interviews, observaties en gestructureerde groepsprocessen geen optie waren. Bijgevolg werden dan ook geen verdere stappen zoals het opstellen van een interviewleidraad, het coderen van de gesprekken, enzovoort ondernomen. Wel werden er stappen ondernomen om de documentverzameling zo efficiënt en accuraat mogelijk uit te voeren. Er werden per sleutelconcept verschillende kernwoorden opgeschreven. Deze kernwoorden werden vervolgens in Google Scholar ingegeven. Op die manier kon er doelgericht naar artikelen gezocht worden. De gebruikte kernwoorden per sleutelconcept worden in onderstaande tabel weergegeven:

Tabel 3: Overzicht gebruikte kernwoorden per sleutelconcept

Sleutelconcept	Kernwoorden
Het economisch model	Adam Smith, Angelsaksische model, Rijnland model
Het centrale banksysteem	<i>Federal Reserve System</i> , Democraten, Republikeinen
Het economisch beleid	Beleid, inflatie, internationale handel, protectionisme, gezondheidszorg, Democraten, Republikeinen

Betrouwbaarheid en validiteit

Betrouwbaarheid en validiteit zijn twee belangrijke meetinstrumenten in een onderzoek. Wanneer resultaten betrouwbaar zijn, wil dit zeggen dat de resultaten herhaalbaar zijn (Evers & Sermeus, 1998). Validiteit zegt echter of de resultaten die we bekomen zijn ook de resultaten zijn die we

wensten te bekomen. Betrouwbaarheid van resultaten is een voorwaarde voor validiteit voor resultaten, andersom is dit echter niet het geval. Beide meetinstrumenten zijn essentieel om van een kwalitatief onderzoek te kunnen spreken. Dat is het geval in dit onderzoek. De bronnen die in dit onderzoek gebruikt zijn, zijn betrouwbaar. Hierdoor zullen de resultaten herhaald kunnen worden. Daarnaast hebben we, dankzij de betrouwbaarheid van de resultaten, de resultaten bekomen die we wilden bekomen. Hierdoor is er ook sprake van validiteit.

Resultaten

1. Het economisch model

1.1 Individuele verantwoordelijkheid

In het Angelsaksische model staat individuele verantwoordelijkheid centraal. Volgens dit model is elk individu namelijk verantwoordelijk voor zijn of haar eigen welzijn. De rol van de overheid is hierin beperkt, omdat ze weinig tot geen invloed op de economie heeft. Het model vertrouwt op de werking van de vrije markt, waarin individuen keuzes maken op basis van eigen belang. Succes wordt daarbij gezien als een gevolg van persoonlijke inzet.

Individen worden in een Angelsaksische economie geacht zelf te voorzien in basisbehoeften zoals een zorgverzekering. Overheidsvoorzieningen zoals gezondheidszorg en onderwijs zijn in dit model beperkt. Deze essentiële diensten worden vaak overgelaten aan private bedrijven, omdat er in het Angelsaksische model wordt aangenomen dat de markt beter is dan de overheid in het voorzien van deze diensten. Hierdoor is de sociale bescherming in dit model eerder zwak.

De staat heeft een beperkte rol in onderwijs, gezondheidszorg en sociale zorg, en in sociale bescherming of welzijn. De arbeidsbescherming - dat wil zeggen, wetten voor arbeidsbescherming waarvan de kosten op de bedrijven en niet op de staat worden afgewenteld - is minimaal. Het aantal overheidsbedrijven is minimaal. De regulering van bedrijven is beperkt. (Bresser-Pereira, 2012)

De nadruk van individuele verantwoordelijkheid in dit model sluit nauw aan bij economisch liberalisme, waarin overheidsinterventie wordt gezien als een verstoring van de marktwerking. Er is weinig geloof in het herverdelen van middelen via belastingen en uitkeringen. Het model gelooft dat burgers eigen keuzes maken, zelfs wanneer die tot negatieve uitkomsten leiden.

1.2 Sociale en economische ongelijkheid

De nadruk op individuele verantwoordelijkheid in het Angelsaksische model draagt bij aan sociale en economische ongelijkheid. Het zwaartepunt ligt in dit model bij de zelfredzaamheid van een individu. De achterliggende gedachte is dat als individuen hun eigen belang nastreven, dit automatisch leidt tot economische efficiëntie. Dit werd zo omschreven door Adam Smith. In de praktijk leidt dit echter tot het vergroten van de sociale en economische ongelijkheid. Het uitgangspunt van gelijke kansen wordt namelijk niet ondersteund, omdat er in dit model geen gelijke toegang is tot voorzieningen zoals publieke gezondheidszorg en onderwijs. De toegang tot deze essentiële levensbehoeften wordt in dit model afhankelijk van de economische positie. Hierdoor

kunnen mensen die meer verdienen betere voorzieningen veroorloven, wat leidt tot betere uitkomsten zoals betere gezondheid, opleiding en werk. Mensen met een zwakke economische positie kunnen niet profiteren van de voordelen van een vrije markt en worden daardoor harder getroffen. Armoede en uitsluiting van de maatschappij zijn de belangrijkste risico's hiervan. Door de beperkte toegang tot voorzieningen, moeten economisch zwakkere mensen zelf hun risico's afdekken. Hierdoor komen deze mensen sneller in problematische situaties terecht. Ook wordt het vertrouwen in de samenleving en de overheid bij deze mensen geschaad. Zij hebben vaak het gevoel dat het systeem oneerlijk is, wat kan leiden tot spanningen of zelfs sociale onrust.

In het Angelsaksische model wordt er gefocust op aandeelhouderswaarde. Bedrijven richten zich op het maximaliseren van winst en laten hun sociale verantwoordelijkheid vaak achterwege. Dit zorgt ervoor dat de inkomens van de betere verdieners sneller stijgen dan de inkomens van de minder goede verdieners. Hierdoor ontstaat er een kloof tussen welvarende mensen die profiteren van economische groei enerzijds, en economisch zwakkere mensen die moeite hebben om toegang te krijgen tot basisvoorzieningen anderzijds. De sociale en economische ongelijkheid stijgt daarom in dit model enorm.

1.3 Republikeinen versus Democraten

Het nastreven van het Angelsaksische model wordt in de VS sterk beïnvloed door de machtsverhoudingen tussen de twee dominante politieke partijen, de Republikeinse en Democratische partij. Beide partijen hebben verschillende visies over de rol van de overheid en sociale en economische rechtvaardigheid. Dit heeft een niet te onderschatten invloed op het beleid van de VS.

De Republikeinse visie

De Republikeinen zijn traditioneel verdedigers van het Angelsaksische model. Zij geloven namelijk sterk in een vrije markt met een minimale rol van de overheid. Bovendien geloven zij ook in de individuele verantwoordelijkheid van een individu. Dit vertaalt zich in beleidsmaatregelen zoals belastingverlagingen, voornamelijk voor bedrijven en betere verdieners, deregulering van de markt en beperking van voorzieningen zoals sociale zekerheid en onderwijs. Hierdoor is er in de Republikeinse visie geen sprake van sociale vangnetten. Het idee dat succes afhankelijk is van persoonlijke inzet en dat individuen zelfredzaam moeten zijn is sterk aanwezig.

De Democratische visie

De Democraten hebben een gematigde visie over het Angelsaksische model. Hoewel zij voorstander van een vrije markt zijn, streven zij naar een correctie van ongelijkheid door middel van overheidsinterventie. Deze overheidsinterventie is bedoeld om gelijke kansen te bevorderen. Dit vertaalt zich in beleidsmaatregelen zoals progressieve belastingen en uitbreiding van de publieke

gezondheidszorg, zoals de ACA. Op die manier wil het de sociale en economische ongelijkheid die het Angelsaksische model creëert verminderen.

De verschillende visies van de Republikeinen en Democraten zorgen ervoor dat de invulling van het Angelsaksische model verschilt per presidentstermijn. Een Republikeinse president zal namelijk streven naar een vrije markt met een beperkte rol van de overheid, terwijl een Democratische president eerder zal streven naar een vrije markt met een correctie door middel van overheidsinterventie. Bij machtswisselingen tussen de Republikeinen en Democraten kunnen hierdoor beslissingen die door de vorige regering zijn gemaakt volledig of gedeeltelijk worden teruggedraaid. Een voorbeeld hiervan is de ACA die is ingevoerd onder Democratisch president Biden en die Republikeins president Donald Trump tijdens de eerste 100 dagen als president meteen heeft gepauzeerd. Deze dynamiek zorgt voor onzekerheid die vooral voelbaar is bij mensen met een zwakke economische positie.

1.4 Het Rijnlandmodel als Europese tegenhanger

Het Angelsaksische model wijkt op meerdere fundamentele punten af van andere economische modellen zoals het Rijnlandmodel. Waar het Angelsaksische systeem focust op individuele verantwoordelijkheid en een beperkte rol van de overheid, legt het Rijnlandmodel de nadruk op collectieve verantwoordelijkheid, sociale bescherming en een actieve rol van de overheid. Het model wordt vaak aangeduid als een sociale markteconomie. Het combineert de voordelen van een vrije markt met een correctie van sociale ongelijkheid. De overheid grijpt actief in wanneer de markt tekortschiet. Het voorziet namelijk in verschillende instanties zoals sociale zekerheid, publieke gezondheidszorg en publiek onderwijs. Bovendien stelt het ook sociale uitkeringen en subsidies beschikbaar en beschermt het arbeidsrechten. Sociale bescherming is hierdoor sterk aanwezig in het Rijnlandmodel. Bresser-Pereira (2012) stelt dat in het Rijnlandmodel "staatsinterventie plaatsvindt op het niveau van de productie of het industrieel beleid, op het niveau van arbeidsbescherming en op het niveau van de gratis of bijna gratis verstrekking van collectief gebruikte sociale diensten".

Het model erkent dat niet iedereen met dezelfde kansen geboren is en dat het de verantwoordelijkheid van een overheid is om de ongelijkheid te compenseren. Economische groei wordt hierdoor geen prioriteit, maar wel het welzijn van de individuen in de samenleving. De focus ligt in dit model niet enkel op aandeelhouders, maar op alle belanghebbenden, zoals werknemers, klanten en leveranciers. Door deze fundamentele verschillen bereikt het Rijnlandmodel betere sociale gelijkheid. Toch wordt economische stabiliteit door het model gewaarborgd. Van sociale en economische ongelijkheid is in het Rijnlandmodel minder sprake.

2. Het centrale banksysteem

2.1 Onafhankelijkheid

De Fed, het centrale banksysteem van de VS, werd bewust ontworpen als onafhankelijke centrale bank. Dit zorgt ervoor dat de Fed haar monetaire beleid kan uitvoeren zonder politieke invloed. Deze onafhankelijkheid wordt weerspiegeld in de structuur van de Fed, die bestaat uit de Board of Governors, FOMC en de Federal Reserve Banks. Naast de gedecentraliseerde opbouw, wil het met lange benoemingstermijnen onafhankelijkheid en continuïteit verder garanderen. Volgens Smale (2005) "creëerde het Congres de Federal Reserve als een onafhankelijk agentschap om de centrale bank in staat te stellen haar verantwoordelijkheden uit te voeren, beschermd tegen buitensporige politieke en particuliere druk".

De onafhankelijkheid van de centrale bank kan echter in vraag gesteld worden. In de eerste plaats wordt de benoemingsprocedure van de *Board of Governors* beïnvloed door de belangrijkste politieke machten. De president van de VS benoemt namelijk de bestuursleden van dit bestuursorgaan, inclusief voorzitter en vicevoorzitter. Deze benoeming gebeurt steeds met goedkeuring van de Senaat. Hierdoor heeft de uitvoerende macht in samenwerking met de wetgevende macht een indirecte politieke invloed op het belangrijkste bestuursorgaan binnen de Fed. Deze politieke invloed werd tijdens het presidentschap van Democratisch president Joe Biden zichtbaar, omdat hij tijdens zijn termijn als president vier Democratische bestuursleden benoemde. Ondanks een nipte meerderheid in de Senaat, werden deze benoemingen vervolgens goedgekeurd. Hierdoor verwierf de Democratische partij een meerderheid binnen de *Board of Governors*, waardoor de Democraten beslissingen inzake monetair beleid konden beïnvloeden. Naast de benoemingsprocedure, kunnen politieke actoren zoals de president van de VS en de Senaat ook via publieke uitspraken politieke invloed uitoefenen op de Fed. Republikeins president Donald Trump deed tijdens zijn presidentscampagne en in zijn eerste 100 dagen als Amerikaans president meerdere uitspraken over het monetair beleid van de centrale bank. Zo zei hij onder andere dat de president meer inspraak zou moeten hebben over het beleid van de Fed.

Ik vind dat de president daar op zijn minst inspraak in moet hebben. Dat gevoel heb ik sterk," zei Trump op een persconferentie in augustus, verwijzend naar de rentebeslissingen van de Fed. "Ik heb veel geld verdiend. Ik was erg succesvol. En ik denk dat ik een beter instinct heb dan, in veel gevallen, mensen die in de Federal Reserve zouden zitten - of de voorzitter. (Buchwald, 2024)

Dergelijke publieke uitspraken illustreren hoe publieke actoren politieke druk kunnen uitoefenen op de centrale bank. Dat is zeker het geval wanneer zulke uitspraken afkomstig zijn van een huidig of voormalig president. Naast de president en de Senaat, heeft ook het Congres een belangrijke rol in deze dynamiek. Deze wetgevende instantie houdt namelijk toezicht op de Fed via hoorzittingen en

rapporten. Tijdens deze hoorzittingen kunnen Congresleden druk uitoefenen door bijvoorbeeld het gevoerde beleid in vraag stellen. Op die manier zijn deze hoorzittingen een plaats waar Republikeinen en Democraten hun visie kunnen doordringen.

Ook de onafhankelijkheid van het FOMC en *Federal Reserve Banks* kan in vraag gesteld worden. Naast de zeven leden van de *Board of Governors*, bestaat het FOMC uit vijf voorzitters van de twaalf *Federal Reserve Banks*, waarvan de voorzitter van de Federal Reserve Bank van het district New York permanent deel van uitmaakt. De zeven leden van de *Board of Governors* zijn gevestigde leden en benoemen bovendien de andere vier voorzitters van het FOMC. Hoewel deze voorzitters slechts voor een termijn van een jaar benoemd worden, kan er ook hier politieke druk uitgeoefend worden. De zeven leden van de *Board of Governors* hebben een meerderheid in het FOMC en kunnen daardoor hun stem doordrukken. Dit is vooral belangrijk wanneer deze zeven bestuursleden politieke invloed ervaren.

Het is echter steeds de vraag in welke mate de bestuursleden van de *Board of Governors* toegeven aan de politieke druk van zowel de president als van de Senaat en het Congres. Een voorbeeld hiervan is Jerome Powell, Republikeins bestuurslid van de *Board of Governors*. Powell werd in 2018 als voorzitter benoemd door Republikeins president Donald Trump met als doel om politieke druk te kunnen uitoefenen. Powell bleek echter, ondanks zijn sterke band met de Republikeinse partij, onafhankelijk te zijn. Zo ging hij niet in op Trump die via publieke uitspraken Powell onder druk wilde zetten om de rente te verhogen. Dit toont aan dat, hoewel publieke actoren politieke druk kunnen uitoefenen, bestuursleden in de praktijk de onafhankelijkheid van de Fed blijken te respecteren. Buchwald (2024) stelde dat "ondanks hun gespannen relatie Powell routinematig geweigerd heeft om commentaar te geven op de pogingen van Trump om invloed uit te oefenen, door te zeggen dat de Fed onafhankelijk blijft en zich niet laat afschrikken in haar missie".

2.2 Sociale en economische stabiliteit

De Fed werd in 1913 opgericht als reactie op de financiële crisis van 1907. Deze crisis had een enorme sociale en economische impact op de VS. Het doel van de Fed is sindsdien onveranderd, namelijk het monetaire beleid van het land voeren. Via dit beleid wil de centrale bank werkgelegenheid bevorderen, prijzen stabiliseren en de rente op lange termijn controleren. Deze doelstellingen liggen aan de basis voor het behouden van economische stabiliteit. Volgens Federal Reserve Board (z.d.) "voert de Federal Reserve het monetaire beleid van de natie om maximale werkgelegenheid, stabiele prijzen en gematigde langetermijnrente te bevorderen in de Amerikaanse economie".

Ook de structuur van de Fed, bestaande uit de *Board of Governors*, FOMC en de *Federal Reserve Banks*, draagt hieraan bij. Door deze structuur combineert de Fed zowel publieke als private elementen, waardoor het een breed draagvlak heeft in de VS. Hierdoor kan de centrale bank haar beleid niet alleen beter afstemmen op de nationale economie, maar ook aan de kleinere, lokale economieën.

Naast het voeren van het monetaire beleid, heeft de Fed ook een toezichthoudende rol. Deze rol wordt voornamelijk doorgegeven aan de twaalf *Federal Reserve Banks*. Zij voeren publieke taken uit, zoals het onderhouden van het betalingssysteem. Hierdoor draagt de Fed bij aan het behoud van vertrouwen in het economische beleid, wat belangrijk is voor de sociale stabiliteit van de VS.

Ook de verantwoording die de Fed moet afleggen aan het Congres speelt hier een belangrijke rol in. Het Congres kan namelijk via hoorzittingen en rapporten druk uitoefenen op de Fed. Deze druk komt van zowel de Republikeinse als de Democratische Partij, waardoor er een democratische factor wordt toegevoegd. De Fed moet namelijk verantwoording afleggen aan het Congres, wat het Congres in staat stelt om de beslissingen van de Fed in vraag te stellen. Dit bevordert de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van de centrale bank, wat een invloed heeft op de sociale en economische stabiliteit.

3. Het economisch beleid

3.1 Democraten versus Republikeinen

De twee dominante politieke partijen in de VS, de Republikeinse partij en Democratische partij, vertegenwoordigen fundamenteel verschillende visies over het economisch beleid. Deze verschillen in standpunten manifesteren zich al jarenlang in de politieke richting van het land. Ook voor, tijdens en na de presidentsverkiezingen van 2024 waren deze tegenstellingen duidelijk. In dit deel worden de traditionele visies van beide politieke partijen op het economisch beleid besproken.

3.1.1 Inflatiebestrijding

Inflatie was een belangrijk aandachtspunt tijdens de presidentsverkiezingen van 2024. Voorafgaand aan deze verkiezingen waren er namelijk een aantal woelige economische jaren, onder andere door de impact van COVID-19, waardoor er politieke druk was om de economische stabiliteit van de VS te herstellen en beschermen.

De Democratische partij, onder leiding van Democratisch president Joe Biden, reageerde op deze politieke druk met de IRA. Deze wet werd in 2022 ondertekend en had als doel om de stijgende inflatie onder controle te houden. De wet moest het begrotingstekort terugdringen en tegelijk de gezondheidszorg verbeteren en de klimaatverandering aanpakken. Aan de basis van deze wet lagen typische voorbeelden van overheidsinterventie, zoals een minimumbelasting voor grote bedrijven, maatregelen tegen belastingontwijking, verlaging van medicijnprijzen en subsidies voor groene energie. De Democratische partij beschouwde deze maatregelen als een nodige correctie van de markt en benadrukte het belang om de sociale ongelijkheid in de VS te verkleinen. De Republikeinse partij verzette zich echter stevast tegen de IRA. Alle Republikeinse Senatoren stemden tegen de invoering van het wetsvoorstel, omdat het voor inmenging van de overheid zou zorgen. Dit is een typisch voorbeeld van de Republikeinse visie op vrije marktwerking.

De wetgeving werd aangenomen via het begrotingsovereenstemmingsproces, wat betekende dat alle 50 Democraten in de Senaat en een beslissende stem van vicepresident Harris nodig waren, aangezien geen van de 50 Republikeinse senatoren voor het wetsvoorstel stemde. (Shivaram, 2022)

3.1.2 Internationale handel

Traditioneel staat de Republikeinse Partij voor een open marktbeleid met vrije, eerlijke handel. Republikeinse presidenten Ronald Reagan en George H.W. Bush zijn hier historisch gezien de voorvaders van. Zij beschouwden internationale handel namelijk als een motor voor economische groei en zorgden voor de oprichting van verschillende internationale handelsovereenkomsten. Bovendien zorgde zij ook voor leiderschap binnen de LIO, waar de VS jarenlang een onbetwiste voorstander van was. De Democratische partij is echter kritischer op het vlak van internationale handel. Onder het presidentschap van Democratisch president Biden, voerden de Democraten namelijk een aantal protectionistische maatregelen in tegen China. Tegelijkertijd pleitten de Democraten de afgelopen jaren voor herstel en versterking van de samenwerking met bondgenoten. Ze beseffen namelijk het belang van de VS als leider van de internationale handel. Zo zocht Biden aansluiting bij onder andere Canada, Mexico en de EU om een front te vormen tegen de economische uitdagingen.

3.1.3 Gezondheidszorg

Gezondheidszorg is al jaren een pijnpunt dat voor veel discussie zorgt tussen beide partijen. In tegenstelling tot andere ontwikkelde landen, hebben de Amerikanen geen universele gezondheidszorg. In plaats daarvan hebben ze een gemixt systeem met zowel private als publieke aspecten. Door dit systeem is een groot deel van de Amerikaanse bevolking niet of slecht verzekerd.

De Democratische partij is traditioneel voorstander van publieke gezondheidszorg. Zij zien dit namelijk als een fundamenteel recht in de samenleving. Dit wordt bevestigd door hun belangrijkste verwezenlijking van de afgelopen jaren, namelijk de ACA. Deze wet breidde *Medicaid* uit, verplichtte werkgevers om gezondheidsverzekeringen aan te bieden, en maakte ziektekostenverzekeringen toegankelijker voor miljoenen Amerikanen. Ook deze maatregelen zijn typische voorbeelden van overheidsvoorzieningen en zijn onderdeel van de Democratische visie. De Republikeinen zijn tegenstander van dergelijke inmeningen van de overheid. Zij zijn traditioneel voorstander van individuele verantwoordelijkheid en keuzevrijheid van individuen.

3.1.4 Trump en de Republikeinse breuklijn

Republikeins president Donald Trump vertegenwoordigt op meerdere vlakken een breuklijn met de traditionele Republikeinse waarden. De visie van Trump over verschillende elementen van het economisch beleid van de VS gaat namelijk in tegen de gevestigde Republikeinse normen die enkele decennia geleden zijn ontwikkeld en tot in de 21^e eeuw zijn aangehouden.

Republikeinen zijn traditioneel tegenstander van overheidsinterventie zoals het geval was bij de beleidsmaatregelen rond inflatiebestrijding en gezondheidszorg. Republikeins president Donald Trump was dan ook voortrekker van de tegenstand tegen de IRA en ACA. Hoewel de IRA zorgde voor het beheersen van het begrotingstekort en de inflatie, traditioneel Republikeinse economische waarden, wist hij de Republikeinen te overtuigen tegen de wet te stemmen. Hij benadrukte zijn verzet tegen investeringen in het klimaat en gezondheidszorg omdat het voor overheidsinmenging zou zorgen, iets waar de Republikeinen op tegen zijn. Dit illustreert niet alleen een inhoudelijke breuk, maar ook een verschuiving in prioriteiten van de Republikeinse partij. Nadat de ACA was ingevoerd, bleek dat de wet voor verschillende voordelen zoals zorgzekerheid voor een groot aantal Republikeinse kiezers zorgde. Hoewel de wet tegen de Republikeinse waarde inging, besepte de partij dat de ACA niet helemaal slecht was. Toch zag Trump de wet als een bedreiging. Zijn pogingen om de ACA tijdens eerste termijn als president volledig te vervangen strandden echter door verdeeldheid binnen de Republikeinse partij en een gebrek aan publieke steun. Collier (2017) stelde dat "uit een nationale peiling bleek dat slechts 17% van de Amerikanen Trumps wetsvoorstel steunde, terwijl 56% tegen was en 26% onbeslist. Zelfs onder Republikeinen bereikte de steun een hoogtepunt van 24%".

Trump nam echter wel verdere stappen om de wet te ondermijnen. Zo schrapte Trump tijdens zijn eerste termijn als president boetes voor onverzekerde burgers. Tijdens zijn tweede termijn ondertekende hij een uitvoeringsbesluit dat de investeringen in de IRA bevroor en benoemde hij Robert F. Kennedy Jr., een uitgesproken criticus van vaccinaties, als minister van volksgezondheid. Dit toont aan dat Trump minder belang hecht aan de belangen van de Republikeinse partij, waardoor er ook hier sprake is van een breuklijn.

De breuklijn tussen Republikeins president Donald Trump en de Republikeinse Partij is nog harder zichtbaar bij de internationale handel. Zoals eerder vermeld, staan de Republikeinen traditioneel voor een vrije markt. Trump koos echter voor een uitgesproken protectionistisch beleid en keerde zich volledig tegen de fundamentele principes die door Republikeinse presidenten als Reagan en H.W. Bush werden gelegd. Zo voerde hij in zijn eerste termijn als president importtarieven in op zowel bondgenoten als tegenstanders en begon hij een handelsoorlog met China. Daarnaast onderhandelde hij de verschillende handelsovereenkomsten met andere landen door druk op hen uit te oefenen. Dat deed hij ook tijdens zijn tweede termijn als president door tijdens de eerste 100 dagen van zijn termijn importtarieven op alle handelspartners aan te kondigen. Door vervolgens handelsovereenkomsten met belangrijke partners zoals het VK te sluiten, wordt duidelijk dat Trump dergelijke protectionistische maatregelen wil gebruiken als hefboom in onderhandelingen. Trump

staat voor een *America-First*-beleid dat draait om zelfbescherming. Hierdoor zorgde hij voor een fundamentele verschuiving van Amerika als internationale leider op het vlak van handel naar een protectionistische economie die andere landen als bedreiging ziet.

In de eerste decennia van de eenentwintigste eeuw hebben de VS hun leidende rol op het wereldtoneel op vrijwel alle fronten opgegeven, met name in de internationale economische betrekkingen. Het hoogtepunt van dit opgeven was de regering van Donald Trump en zijn "America First" buitenlands beleid. (Schoenbaum, 2023)

3.2 Sociale en economische stabiliteit

3.2.1 Invloed van inflatiebestrijding

Het beleid rond inflatiebestrijding zoals vervat in de IRA draagt economisch gezien bij aan het terugdringen van de inflatiedruk op lange termijn. Bovendien zorgen de verhoging van de minimumbelastingen voor grote bedrijven en de heffing op aandelen voor een eerlijker belastingstelsel en een verhoging van de overheidsinkomsten zonder verdere druk op de koopkracht van het gemiddelde individu. Ook zorgt de wet voor een groene economie, omdat het zorgt voor investeringen in hernieuwbare energie en infrastructuur. Dit zorgt voor creatie van duizenden jobs en bijgevolg economische groei. Ook op sociaal vlak heeft de IRA belangrijke implicaties. De wet maakt de gezondheidszorg betaalbaarder, vooral voor senioren en lage-inkomensgezinnen via *Medicare*, waardoor ze de toegang tot levensnoodzakelijke zorg vergemakkelijkt en de financiële druk op kwetsbare groepen vermindert. De onderhandelingen over medicijnprijzen en de beperking op medicijnuitgaven dragen bovendien bij aan het beperken van gezondheidsarmoede. Het beleid rond inflatiebestrijding biedt een correctie op sociale gevolgen van inflatie die vaak harder toeslaan bij mensen met een lager inkomen. Dat is zeker het geval in tijden van stijgende voedsel- en energieprijzen, zoals tijdens de inflatiepiek in 2022.

Tegelijkertijd blijft het beleid afhankelijk van de Amerikaanse politiek. Het gebrek aan steun van de Republikeinse partij bij het goedkeuren van de IRA bewijst dat inflatiebestrijding een geladen onderwerp blijft. Daarnaast dreigt de mogelijke terugdraaiing van klimaatinvesteringen door een Republikeins president Donald Trump de opgebouwde sociale en economische voordelen te ondermijnen. Dit ondanks de IRA voor sociale en economische welvaart in verschillende Republikeinse staten gezorgd heeft.

3.2.2 Invloed van internationale handel

De afgelopen decennia was internationale handel een belangrijk onderdeel van het economisch beleid van de VS. Presidenten Reagan en George H.W. Bush focusten met akkoorden zoals de bilaterale handelsovereenkomst met Canada en later NAFTA op vrije handel. Deze akkoorden versterkten de economische samenwerking in Noord-Amerika, wat leidde tot verbeterde

economische stabiliteit. Dit is echter sterk veranderd sinds de eerste termijn van Republikeins president Donald Trump. Zijn protectionistische benadering via maatregelen als importtarieven, trachtte de Amerikaanse economie te beschermen, maar zorgde voor internationale economische instabiliteit. Dergelijke maatregelen zorgen voor een stijging van de prijzen van buitenlandse en eventueel ook binnenlandse goederen, waardoor consumenten hogere prijzen betalen. Dit leidt tot een stijging van de inflatie en een daling van de koopkracht.

Democratisch president Joe Biden zette delen van het beleid van Trump voort, zoals de maatregelen tegen China, maar probeerde tegelijkertijd de internationale handelsrelaties te herstellen. Tijdens de aanloop naar de presidentsverkiezingen van 2024, beloofde Trump dat hij zijn protectionistisch beleid ging verderzetten. Tijdens de eerste 100 dagen als president gaf hij meteen blijk van zijn beloftes door importtarieven op alle landen in te voeren. De economische gevolgen van zijn beleid zullen, naar verwachting, enorm zijn.

3.2.3 Invloed van gezondheidszorg

Het gebrek aan universele gezondheidszorg draagt bij aan de structurele sociale ongelijkheid binnen de Amerikaanse maatschappij. Een groot deel van de bevolking, vooral mensen met een laag inkomen, blijven on- of onderverzekerd. Dit zorgt voor slechtere gezondheidsuitkomsten voor deze mensen. De toegang tot gezondheidszorg is sterk afhankelijk van economische status, waardoor de kloof tussen bevolkingsgroepen blijft groter worden. Hoewel hervormingen zoals de ACA voor toegang tot gezondheidszorg voor miljoenen Amerikanen zorgden, bleven de structurele sociale ongelijkheden bestaan. Bovendien zorgde de politieke machtsverschuivingen voor onzekerheid en een daling van het vertrouwen in de gezondheidszorg. Dat is zeker het geval door de benoeming van Robert F. Kennedy Jr.

Ondanks de hoogste per capita zorguitgaven ter wereld, loopt de Amerikaanse gezondheidszorg achter ten opzichte van andere ontwikkelde landen. De afhankelijkheid van private verzekeringen die vaak gekoppeld zijn aan werkgelegenheid, legt een zware last op werkgevers. Tegelijkertijd belasten medische schulden miljoenen huishoudens, wat bijdraagt aan financiële onzekerheid. Dit zorgt voor een rem op consumptie en economische groei. Wijzigingen zoals het schrappen van boetes voor bedrijven onder Trump, zorgden er bovendien weer voor dat minder werkgevers gestimuleerd worden om werknemers te verzekeren. Hierdoor dreigt het aantal onverzekerden weer te stijgen.

Conclusie

In dit onderzoek werden de sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe president van de VS onderzocht. Hiervoor werden drie sleutelconcepten onderzocht, namelijk het economisch model, de Amerikaanse centrale bank en het economisch beleid.

Het economisch model van de VS, het Angelsaksische model, draagt met zijn focus op individuele verantwoordelijkheid en een beperkte rol van de overheid bij aan de sociale en economische ongelijkheid in het land. Hoewel het model via marktwerking efficiëntie nastreeft, blijkt in de praktijk dat het model onvoldoende oog heeft voor de ongelijkheden in de toegang tot voorzieningen zoals gezondheidszorg. De vrije markt zoals in het model beschreven bevoordeelt mensen met hogere inkomens, terwijl mensen met lage inkomens moeite hebben met rondkomen. De politieke machtsverhoudingen tussen de Republikeinse en Democratische partij zorgen bovendien voor instabiliteit, wat nadelig is voor mensen met een zwakkere economische positie. Dit zorgt voor een vergroting van sociale en economische ongelijkheid.

De Amerikaanse centrale bank, de Fed, is opgericht om onafhankelijk het monetair beleid van de VS uit te voeren. De structuur van de centrale bank is ontworpen om het af te schermen van politieke invloeden. In de praktijk blijkt echter dat deze onafhankelijkheid niet absoluut is. De benoemingsprocedure van de president en de Senaat, hoorzittingen en rapporten van het Congres en de publieke uitspraken van politieke actoren, wijzen op een zekere mate van politieke invloed. Deze politieke invloed kan gevolgen hebben voor de beslissingen die de Fed maakt, zeker wanneer de politieke partijen een meerderheid hebben in de *Board of Governors*. Desondanks blijkt de structuur van de Fed stabiliteit en continuïteit te waarborgen, mede doordat bestuursleden vaak de onafhankelijkheid van de centrale bank respecteren. Toch is het belangrijk om hier rekening mee te houden, omdat een verzwakking van de onafhankelijkheid sociale en economische gevolgen kan hebben.

Het economisch beleid van de VS wordt sterk beïnvloed door de machtsverhoudingen tussen de Democratische en Republikeinse partij. Dit werd tijdens de presidentsverkiezingen van 2024 extra zichtbaar in het debat rond thema's als inflatiebestrijding, internationale handel en gezondheidszorg. Democraten zijn traditioneel voorstander van overheidsinterventie via maatregelen als de IRA, terwijl Republikeinen meer voor marktwerking en individuele verantwoordelijkheid zijn. Republikeins president Donald Trump heeft echter voor een breuklijn met de Republikeinse partij gezorgd door een protectionistisch beleid te voeren. Op vlak van beleid heeft Democratisch beleid gezorgd voor meer sociale en economische stabiliteit door investeringen in de gezondheidszorg, groene energie en eerlijkere fiscaliteit. Toch blijven structurele ongelijkheden bestaan door onder andere het ontbreken van universele gezondheidszorg en politieke instabiliteit. In de sociale en economische context blijven er dus nog veel uitdagingen bestaan.

Beperkingen huidig onderzoek

Tijdens het schrijven van dit onderzoek werden enkele beperkingen duidelijk. Ten eerste kon slechts één van de veelvoorkomende methodes van dataverzameling gebruikt worden, namelijk documentverzameling. Andere methodes, zoals interviews, observaties en gestructureerde groepsprocessen, konden niet gebruikt worden door geografische en financiële beperkingen. Daarnaast had de onderzoeker onvoldoende connecties in de VS en waren er tijdsbeperkingen tijdens het onderzoek. Deze methodes van dataverzameling hadden echter wel waardevolle inzichten kunnen opleveren. Ook tijdens de documentverzameling kwam er een beperking aan het licht. Zo konden enkele potentieel interessante artikelen niet geraadpleegd worden omwille van een betaalmuur.

Het is belangrijk om te onthouden dat dit onderzoek grotendeels plaatsvond tijdens de Amerikaanse presidentsverkiezingen. Dit is een zeer onrustige periode waarin het onderzochte politieke landschap snel verandert. Om een zo actueel mogelijke schets te maken van de huidige situatie, werden er zoveel mogelijk recente bronnen gebruikt. Na de presidentsverkiezingen kan er echter nog veel veranderen.

Aanbevelingen vervolgonderzoek

In dit onderzoek werden de sociale en economische uitdagingen voor de nieuwe president van de VS onderzocht. Hiervoor werden drie belangrijke sleutelconcepten bestudeerd, namelijk het economisch model van de VS, de Amerikaanse centrale bank en het economisch beleid van de VS. Binnen het economisch beleid van de VS werden de elementen inflatiebestrijding, internationale handel en gezondheidszorg besproken. In een vervolgonderzoek zouden echter nog andere belangrijke elementen zoals immigratie, defensie en technologie onderzocht kunnen worden. Dit zijn belangrijke onderdelen van het sociale en economische beleid van de VS die zowel voor, tijdens als na de Amerikaanse presidentsverkiezingen belangrijke gespreksonderwerpen waren.

Vervolgonderzoek zou zich daarnaast ook kunnen richten op een bredere, internationale context. Dit onderzoek focust zich op elementen die betrekking hebben op of implicaties hebben voor de VS. Het zou echter interessant kunnen zijn om de besproken elementen op wereldvlak te bespreken. Er zijn namelijk veel vergelijkingen mogelijk tussen de Amerikaanse economie zoals deze vandaag is opgebouwd, en de economieën van andere belangrijke landen. Zo zou vervolgonderzoek een vergelijking kunnen maken tussen het economisch beleid van de VS en dat van een ander ontwikkeld land.

Ten slotte zou vervolgonderzoek verder de toenemende polarisatie tussen de Republikeinse en Democratische Partij kunnen onderzoeken. In dit onderzoek werden enkele bestaande verschillen tussen beide partijen onderzocht, maar het zou interessant kunnen zijn om te onderzoeken hoe die

verschillen zich verder zullen ontwikkelen. Bovendien zou het interessant kunnen zijn om de invloed van Republikeins president op de Republikeinse partij hierbij te onderzoeken, omdat hij vaak ingaat tegen de traditionele Republikeinse waarden.

Bibliografie

Abboushi, S. (2010). Trade protectionism: reasons and outcomes. *Competitiveness Review an International Business Journal Incorporating Journal of Global Competitiveness*, 20(5), 384–394. <https://doi.org/10.1108/10595421011080760>

Aratani, L., & Smith, D. (2025). Trump announces sweeping new tariffs, upending decades of US trade policy. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/2025/apr/02/trump-new-tariffs-liberation-day>

BBC. (2019). Trade wars, Trump tariffs and protectionism explained. *BBC*. <https://www.bbc.com/news/world-43512098>

Beckett, L. (2022). Democrats secure breakthrough with Kyrsten Sinema on climate bill. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/2022/aug/04/democrats-kyrsten-sinema-agreement-climate-and-economic-bill>

Bendavid, N. (2025). Ronald to Donald: Trump's moves highlight the GOP shift away from Reagan. *The Washington Post*. <https://www.washingtonpost.com/politics/2025/03/10/ronald-donald-trumps-moves-highlight-gop-shift-away-reagan/>

Bordo, M., & Prescott, E. (2019). *Federal Reserve structure, economic ideas, and monetary and financial policy*. <https://doi.org/10.3386/w26098>

Breman, C., & Storm, S. (2023). Betting on Black Gold: Oil speculation and U.S. inflation (2020–2022). *International Journal of Political Economy*, 52(2), 153–180. <https://doi.org/10.1080/08911916.2023.2238565>

Bresser-Pereira, L. C. (2012). Five models of capitalism. *Brazilian Journal of Political Economy*, 32(1), 21–32. <https://doi.org/10.1590/s0101-31572012000100002>

Buchwald, E. (2024). The Federal Reserve as we know it could soon be turned on its head. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2024/11/06/economy/fed-rates-economy-trump-powell/index.html>

Buchwald, E., & Liptak, K. (2025). Trump announces 90-day pause on 'reciprocal' tariffs with exception of China. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2025/04/09/business/reciprocal-tariff-pause-trump/index.html>

Cerrato, A., & Gitti, G. (2022). Inflation since COVID: Demand or supply. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.4193594>

Cohen, P. J. (2024). Trump Plans To Rescind Funds For IRA Law's Climate Provisions, But May Keep Drug Price Measures. *Forbes*. <https://www.forbes.com/sites/joshuacohen/2024/09/09/trump-plans-to-rescind-funds-for-ira-laws-climate-provisions-but-may-keep-drug-price-measures/>

Collier, R. (2017). Why Trumpcare failed. *Canadian Medical Association Journal*, 189(17), E645–E646. <https://doi.org/10.1503/cmaj.1095414>

Conti, D. B. (1995). President Reagan's trade Rhetoric: Lessons for the 1990s. *Presidential*

Davis, S. (2009, October). The Anglo-Saxon vs. the Rhine model of capitalism. In *The 4th Bi-Annual Cross-Border Post Keynesian Conference "Financial Crisis and Reform, Buffalo State College, USA* (pp. 8-10).

Denis, A. (2005). The invisible hand of God in Adam Smith. In *A Research Annual* (pp. 1-32). Emerald Group Publishing Limited.

Evers, G., & Sermeus, W. (1998). Betrouwbaarheid en validiteit van meetinstrumenten. *Measurement of self-care. Instruments for research and clinical practice*, 13-25.

Federal Reserve Board. (z.d.). The Federal Reserve System Purposes & Functions - Section 1. Federal Reserve Board. https://www.federalreserve.gov/aboutthefed/files/pf_1.pdf

Fisher, M. (2012). Here's a Map of the Countries That Provide Universal Health Care (America's Still Not on It). *The Atlantic*. <https://www.theatlantic.com/international/archive/2012/06/heres-a-map-of-the-countries-that-provide-universal-health-care-americas-still-not-on-it/259153/>

FocusEconomics (2018, 21 februari). Understanding the Implications of Trade Protectionism for the Economy. <https://www.focus-economics.com/blog/effects-of-trade-protectionism-on-economy/>

Goldman, D., & Ross, A. (2024). Trump says he would not reappoint Fed Chair Jerome Powell. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2024/02/02/economy/trump-reappoint-fed-chair-jerome-powell/index.html>

Grantham-Philips, W. (2025). Trump Has Begun Another Trade War. Here's a Timeline of How We Got Here. *Time*. <https://time.com/7266112/trump-trade-war-timeline-of-how-we-got-here/>

Health Insurance Coverage and the Affordable Care Act, 2010 - 2016. (2016, March 2). ASPE. <https://aspe.hhs.gov/reports/health-insurance-coverage-affordable-care-act-2010-2016>

Holmer, J. H. B. a. a. F. (1993). The NAFTA: Its overarching implications. *The International Lawyer*, 27(3), 589–602. <https://www.jstor.org/stable/40707079>

Ikenberry, G. J. (2018). The end of liberal international order? *International Affairs*, 94(1), 7–23. <https://doi.org/10.1093/ia/iix241>

ISPOR (2025, 2 maart). US Healthcare System Overview-Decision Makers and Influencers. <https://www.ispor.org/heor-resources/more-heor-resources/us-healthcare-system-overview/us-healthcare-system-overview-decision-makers-and-influencers-page-1/#medicare-medicaid-link>

ISPOR (2025, 2 maart). US Healthcare System Overview-Decision Makers and Influencers. <https://www.ispor.org/heor-resources/more-heor-resources/us-healthcare-system-overview/us-healthcare-system-overview-background-page-1>

Konzelmann, S., & Fovargue-Davies, M. (2011). Anglo-Saxon capitalism in crisis? Models of liberal capitalism and the preconditions for financial stability. *Handbook of institutional approaches to international business*, 65.

Kundnani, H. (2017). *What is the Liberal International Order?* German Marshall Fund of the United States. <http://www.jstor.org/stable/resrep18909>

Luscombe, R. (2021). Joe Manchin and Kyrsten Sinema: the centrists blocking Biden's agenda. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/2021/oct/03/joe-manchin-kyrsten-sinema-democrats-biden>

Meena, B., & Perotti, R. (Eds.). (2002). *From Cold War to new world order: The foreign policy of George HW Bush*. Bloomsbury Publishing USA.

Mena, B (2025). Key takeaways from Trump's 'Liberation Day' tariffs. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2025/04/02/economy/key-takeaways-from-trumps-liberation-day-tariffs>

Milman, O., & Noor, D. (2024). Swing states in US election are biggest winners in Democrats' landmark climate bill. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/2024/sep/24/biden-harris-inflation-reduction-act-swing-states-election>

O'Sullivan, D. (2023). Instagram lifts ban on anti-vaccine activist Robert F. Kennedy Jr. after launch of presidential bid. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2023/06/05/tech/meta-rfk-anti-vax-instagram-hnk-intl/index.html>

Omeokwe, A (2024). Powell to Face Fed Critics in Congress on High Rates, Bank Rules. *Bloomberg*. <https://www.bloomberg.com/news/articles/2024-07-08/powell-to-face-fed-critics-in-congress-on-high-rates-bank-rules>

Pariona, A. (2017, 25 april). *What Is An Anglo-Saxon Economy?* WorldAtlas. <https://www.worldatlas.com/articles/what-is-an-anglo-saxon-economy.html>

Partington, R. (2025). 'Liberation day': what are tariffs and why do they matter? *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/business/2025/apr/02/liberation-day-what-is-a-tariff-and-why-they-matter-donald-trump>

Patten, C. (2025). Can the Liberal International Order Survive Without America?. *Project Syndicate*. <https://www.project-syndicate.org/commentary/liberal-democracies-face-trump-threat-by-chris-patten-2025-02>

Plochg, T., & Van Zwieten, M. C. B. (2007). Kwalitatief onderzoek. *Handboek gezondheidszorgonderzoek*, 77-93.

Popli, N., & Vesoulis, A. (2021). The House Just Passed Biden's Build Back Better Bill. Here's What's In It. *Time*. <https://time.com/6121415/build-back-better-spending-bill-summary/>

Quickonomics. (2024, 22 maart). *Anglo-Saxon Model Definition & Examples - Quickonomics*. <https://quickonomics.com/terms/anglo-saxon-model/>

Raj Narain College Hajipur. (z.d.). Static and Dynamic Economics. R N College. <https://www.rncollegehajipur.in/rn/uploads/products/Static%20and%20Dynamic%20Economics.pdf>

Rovner, J. (2024). What would a second Trump presidency look like for health care?. *NPR*. <https://www.npr.org/sections/health-shots/2024/01/16/1224938442/what-would-a-second-trump-presidency-look-like-for-health-care>

Salam, E. (2021). What's actually in Biden's Build Back Better bill? And how would it affect you?. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/2021/oct/18/what-is-build-back-better-crash-course>

Schmitt-Grohé, S., & Uribe, M. (2010). The Optimal Rate of Inflation. In *Handbook of monetary economics* (pp. 653–722). <https://doi.org/10.1016/b978-0-444-53454-5.00001-3>

Schoenbaum, T. J. (2023). The Biden Administration's trade policy: promise and reality. *German Law Journal*, 24(1), 102–124. <https://doi.org/10.1017/glj.2023.7>

Senate Democrats. (z.d.). Inflation Reduction Act One Page Summary. Senate Democrats. https://www.democrats.senate.gov/imo/media/doc/inflation_reduction_act_one_page_summary.pdf

Shah, S. (2025). How Trump is trying to undo the Inflation Reduction Act. *TIME*. <https://time.com/7262600/how-trump-is-trying-to-undo-the-inflation-reduction-act/>

Sherman, N. (2025). *US and UK agree deal slashing Trump tariffs on cars and metals*. BBC. <https://www.bbc.com/news/articles/cp92r2kvk74o>

Shivaram, D. (2022). Democrats passed a major climate, health and tax bill. Here's what's in it. *NPR*. <https://www.npr.org/2022/08/07/1116190180/democrats-are-set-to-pass-a-major-climate-health-and-tax-bill-heres-whats-in-it>

Siegel, R. (2022). Biden to nominate Michael Barr as Fed's top banking cop. *The Washington Post*. <https://www.washingtonpost.com/us-policy/2022/04/15/fed-michael-barr-banking/>

Smale, Pauline. (2005). Structure and Functions of the Federal Reserve System. 7.

Smith, D. (2021). How Manchin and Sinema's status as Senate holdouts is proving lucrative. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/2021/nov/28/joe-manchin-kyrsten-sinema-build-back-better-plan>

Smith, K. (2023). A (Brief) History of Health Policy in the United States. *Delaware Journal of Public Health*, 9(5), 6–10. <https://doi.org/10.32481/djph.2023.12.003>

Stabile, A., & Rudy, M. (2025). Make America Healthy Again: Timeline of the MAHA movement. *Fox News*. <https://www.foxnews.com/health/make-america-healthy-again-timeline-maha-movement>

Stehrer, R. (2024). Trump 2.0 – protectionism and trade wars ahead. *The Vienna Institute for International Economic Studies*. <https://wiiw.ac.at/trump-2-0--protectionism-and-trade-wars-ahead-n-650.html>

Studies Quarterly, 25(1), 91–108. <https://www.jstor.org/stable/27551377>

Tallman, E. W., & Moen, J. R. (1990). Lessons from the Panic of 1907. *Economic Review*, 75(3), 2–13.

The Economist. (2025). President Trump's attacks on the Fed are not over. *The Economist*. <https://www.economist.com/leaders/2025/04/23/president-trumps-attacks-on-the-fed-are-not-over>

The independent source for health policy research, polling, and news. (2025). KFF Health Tracking Poll: The Public's Views on the ACA, 2023–2025 [Dataset]. Geraadpleegd van <https://www.kff.org/interactive/kff-health-tracking-poll-the-publics-views-on-the-aca/#?response=Favorable--Unfavorable&aRange=twoYear>

Villareal, M., & Fergusson, I. F. (2017). The North American Free Trade Agreement (NAFTA).

Wilkie, C. (2023). Biden's Federal Reserve Board nominees clear key Senate committee. *CNBC*. <https://www.cnn.com/2023/07/12/bidens-federal-reserve-board-nominees-clear-key-senate-committee-.html>

Wraight, T. (2019). From Reagan to Trump: The origins of US Neoliberal protectionism. *The Political Quarterly*, 90(4), 735–742. <https://doi.org/10.1111/1467-923x.12709>

Ydstie, J. (2017). Trump Picks Federal Reserve Insider Jerome Powell To Be Its Chairman. *NPR*. <https://www.npr.org/sections/thetwo-way/2017/11/02/560800923/trump-picks-federal-reserve-insider-jerome-powell-to-be-its-chairman>